Milliyet

ÇOCUK

SAYI: 26 • 4 KASIM 1994 • FİYATI: 15.000 YL

HER CUMA GAZETE BAYİLERİNDE

YEPYENİ BİR ÇİZGİ ROMAN

KAŞAĞI

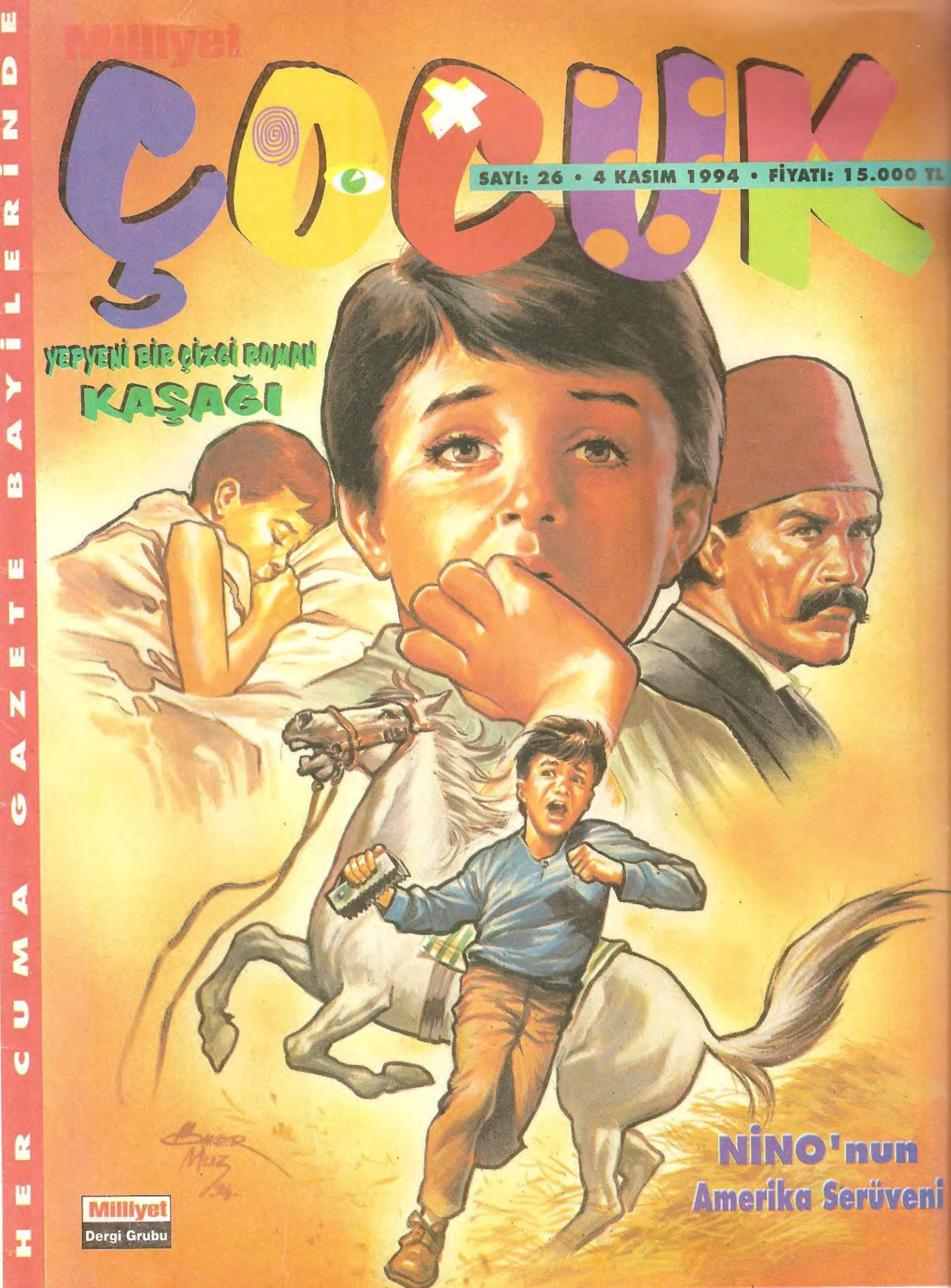

NİNO'nun Amerika Serüveni

Milliyet
Dergi Grubu

Şirinler 22

Peyo

© IMPS/Gamma Medya

MERHABA!

Sevgili Arkadaşlar,

Size verdiğimiz sözü tutuyoruz. Her sayımızda değişiklikler, tadına doyum olmaz güzellikler sunuyoruz. Bu sayımızın iki önemli yeniliğinden biri yabancı, diğeri yerli yapıttan oluşuyor. Yabancı olan " Nino" çizgi öyküsünün yanı sıra, bir de roman var: "Sepet Araba". "François Chadebec"in yazdığı, "Gilles Marie Baur"ın resimlediği bir yapıt. Yerli olansa, ünlü öykücümüz Ömer Seyfettin'in "Kaşağı" adlı öyküsü ve Ömer Muz'un resimleriyle...

Ömer Seyfettin, hepinizin çok iyi bileceği gibi, edebiyatımızda klasik olmuş bir yazar. Yapıtları pek çok yayınevi tarafından yayımlanıyor. Onlardan birini okumamış olmanız mümkün değil. Onun öykülerinde ulusal karakterimiz, onun öykülerinde ulusal değerlerimiz öne çıkar. Her öyküsünden bir şeyler öğrenirsiniz. Her öyküsünden sonra kendinize güveniniz artar. İşte "Kaşağı"yı Ömer Muz'un resimleriyle okuyup yorumlayınca, daha bir zenginleşeceksiniz. Yeni çizgi öykümüz ve yabancı romanımız da size yeni bir ufuk açacak...

Haftaya buluşmak üzere, her şey sizin için...

Yalvaç Ural

OKURUN SESİ

Bu sayfada yayımlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, "Milliyet Çocuk Dergisi/Okurun Sesi, Doğan Medya Center, Bağcılar 34 554 İstanbul" adresine bekliyoruz.

* * *

Milliyet Çocuk'u çıkardığınız için hepinize teşekkür ederim. Ben 50. Yıl Ortaokulu 2. sınıf öğrencisiyim. Benden küçük Duygu adında bir kardeşim var. Kardeşim ve ben Cuma günlerini iple çekiyoruz. Dergiyi o gün içerisinde okuyup bitiriyoruz,

Burcu Sağlam Salihli/Manisa

* * *

13 yaşındayım.Bir isteğim var, hayvanları konu alan şiir yarışması yapmanız. Hobilerim şiir, roman, fıkra yazmak, koleksiyon yapmak, sporla uğraşmak. Bu mektubu yeşilliklerin arasından (Giresun'dan) yazıyorum. Sevgiler. **M. Hüseyin Atila/Giresun**

Yağız Şen İstanbul

* * *

Geçen gün bir arkadaşımın evinde eski Milliyet Çocuk ciltlerini gördüm. Babası saklamış, ben de hemen alıp birazını okudum. O zaman da en az şimdiki kadar çok okunacak şey varmış. Ben en çok Bilim ve Doğa sayfalarınızı seviyorum. Bilimle ilgili (özellikle uzayla) daha çok açıklama görmek istiyorum. **Mahir Konuralp/İst.**

Küçük Prens -25

F. Thomas

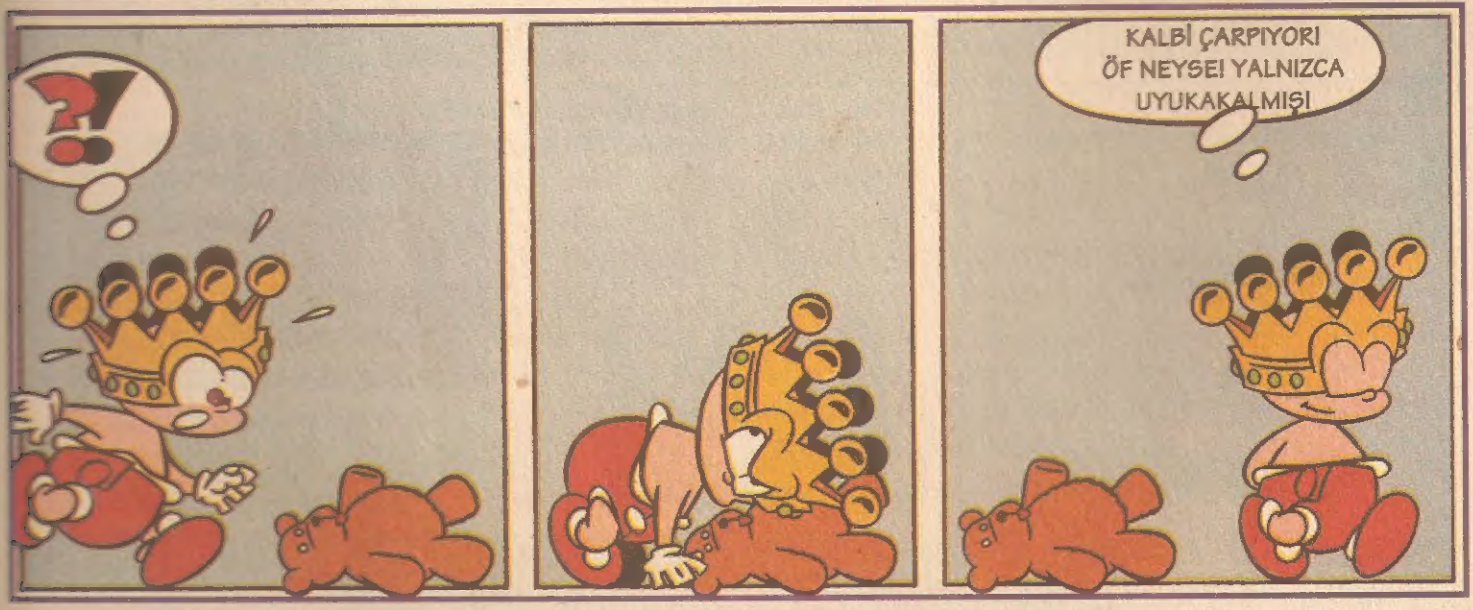

© Dargaud Editeur / Akan Ajans

ZIPIR BİLMECELER

Yalvaç Ural

Şişen ona ne denir?

Yanıt: Bal–on

Baykuşlar neden video izlemez?

Yanıt: Yakınlarındaki videocuda VHS kaset olmadığı için.

Kedilere sürekli dil çıkaran bir fareye ne yapılır?

Yanıt: Ağzına biber sürülür.

Bir aslan ava giderken neden kuyruğuna düğüm atar?

Yanıt: Karısının verdiği sıpanışları unutmamak için.

Neyin yüzünden dayak yer ya da öpülürüz?

Yanıt: Karnenin.

Meksika eşekleri neden muz yerler?

Yanıt: Ağızlarının tadını bildikleri için.

Cadılar neden makarnayı sevmezler?

Yanıt: Suni solucanları hatırlattığı için.

Dünyayı sel alsa kime vız gelir?

Yanıt: Ördeklere.

Yağmurda iftiraya uğrarsak ne olur?

Yanıt: Yaş iftira olur.

Yayımlanmasını istediğiniz Zıpır Bilmecelerinizi, bize yollayın. En güzel zıpır bilmeceyi gönderen okurlarımızı küçük armağanlar bekliyor.

Adresimiz:
Yalvaç URAL
Milliyet Çocuk Dergisi
Doğan Medya Center
Bağcılar-34554 İSTANBUL

(16) Bölüm

Ay ve Annesi

Ezop'tan masallar

Ay o kadar güzeldi ki sonunda kibirlenmeye başladı ve daha da gösterişli olmak istedi. Gökyüzünde tembel tembel dolaşırken üzerine giymek için annesinden bir elbise istedi. Annesi onu şaşırtarak üzgün üzgün başını salladı.

"Ne yazık ki bu, senin için hiçbir zaman yapamayacağım bir şey" dedi.

Hayal kırıklığına uğrayan Ay, "Ama neden?" diye isyan etti. O anda Dünya'da her şeyden çok bir elbisesi olmasını istiyordu.

"Azıcık düşün," dedi anne, "o zaman senin üzerine uyabilecek bir elbiseyi asla bulamayacağını anlayacaksın."

"Ama neden?" diye hıçkırdı Ay.

Annesi, "Çünkü her an değişiyorsun" dedi. "Zaman zaman o kadar inceliyorsun ki bir kapının altından bile geçebilirsin. Ama diğer zamanlarda da o kadar yuvarlak ve şişman görünüyorsun ki insanlar seni kaşar peyniri tekerleği sanabilirler. Ve bu iki beden arasında değiştikçe, ne şişman oluyorsun ne de zayıf ama her şekle giriyorsun."

Dünyanın 10 Bucağından

YUMURTLAMA ZAMANI

Deniz kırlangıçlarının yumurtlama zamanı en çok tercih ettikleri yer Pasifik'in kuzeyindeki Midway Adaları'dır. Bu kuşların bir cinsi olan beyaz deniz kırlangıcı(Gygis Alba), öteki adıyla aşk kırlangıcı son derece güzel ve sevimli bir kuştur. Yavrulama zamanında onları seyretmek gerek. Anne ve baba deniz kırlangıcı yavrularının bakımına eşit bir şekilde katılırlar.

Yumurtlama zamanı geldiğinde, dişi kırlangıç yumurtaları yaymak için inanılması güç yerleri seçer: bir çatı kenarı, bir kütük, bir odun yığını ya da eğik bir ağacın çatalı hatta bir pencere kenarı.

Anne ve baba, kuluçka sırasında tehlikeli bir şekilde dengede duran yumurtanın üzerinde dururlar. Dişi ve erkek kırlangıç ilk 34 gün sırayla bu görevi paylaşırlar. Bu tür tehlikeli yerlerde, bir yetişkinin kanat çırpışını ve yumurtanın üzerindeki oturma işini seyretmek oldukça sinir bozucu bir manzaradır. Oysa yumurtaları kıran deniz kırlangıcına pek rastlandığı görülmemiştir. Yumurtalar zaman zaman fırtına nedeniyle bulunduğu yerden düşerek kırılır.

Bir yavru yumurtadan çıktığında, baba, balık avlamaya gider. Avlanan kırlangıçlar yüzeydeki küçük balıkları ya da düşmanlarından kaçmak için yukarıya fırlayan balıkları yakalamak için hızla suya dalar.

Bir yavru, günde ağırlığının neredeyse yarısı kadar balık yiyebilir.Bu iştahı doyurabilmek için anne ve baba, okyanusla yavrular arasında gidip gelir. Bir seferinde gagalarında düzgün bir şekilde sıraya dizilmiş 15 küçük balık ve mürekkepbalığı getirebilirler. Kuşların, ağızlarındaki balıkları yere düşürmeden nasıl olup da avlanmayı sürdürdükleri tam bir sırdır.

Genç bir deniz kırlangıcı için ev yaşamı çok tehlikeli olabilir. Ona eşlik eden yetişkinlerden biri sık sık, nöbeti devralacak öteki kuşun avlanmadan dönmesini beklemeden gidebilir. O zaman da yavru saatlerce yuvada tek başına kalabilir. Şiddetli bir yağmur yağabilir ve yavru o kadar ıslanıp üşüyebilir ki tutunduğu yerden yere düşebilir. Yetişkin kuş böyle bir felâketle başa çıkamaz. Bir gaga dolusu yiyecekle geri döner ve yavrusu yerde yatıp açlık ve soğuktan telef olurken acıklı acıklı bakarak yuvaya tüner.

Deniz kırlangıcı zaman zaman öksüz yavruları evlat edinir ve yavru da bu yeni anne ve babayı kabul eder. Kırlangıçlar kendi aralarında pek hırçındırlar. Sık sık kavga eder, dövüşür ve hırsızlık bile yaparlar. Bazen anne ve babasını bekleyen bir yavrunun yiyeceğini çalabilirler. Bazen de birbirlerinin gagalarından yiyecek kapabilirler. Ama o kadar güzeldirler ki, bu hırçınlıkları hoşgörülebilir.

(11)
Kısa Red Kit Serüvenlerinden

RED KİT

Çizen: Morris Yazan: Goscinny

DALTONLAR TRENDE

© Dargaud Editeur / Akan Ajans

RED KİT

Çizen: Morris Yazan: Goscinny

© Dargaud Editeur / Akan Ajans

RED KİT

Çizemi Mürsiş Yazanı Gosciny

JOE! TREN HAREKET EDİYOR!

NE DEMEK HAREKET EDİYOR?

İŞTE BÖYLE CO ÇUF ÇUF ÇUF ÇUF ÇUF ÇUF ÇUF ...

BURADAKİ İŞİMİZİ BİTİRİNCE MAKİNİSTLE İLGİLENİRİZ! HAYDİ YA ÇANTAN YA CANIN!

AMA BEN ZATEN VERDİM!

YA ÖYLE Mİ? PEKİ ŞU NEDİR?

ELLERİNİ HAVAYA KALDIR WİLLİAM VE O BANJOYLA İLGİLENMEYİ BIRAK!

RED KİT!

RED KİT!

HAYDİ! İŞİNİZ BİTTİ ARTIK! TREN KAÇAMAYACAĞINIZ KADAR HIZLI GİDİYOR!

ÇABUK KOLTUKLARIN ARKASINA SAKLANIN!

DAN!

ATEŞ!

DAN! DAN!

CO! NELER OLUYOR! ARTIK GÖREMİYORUM! KÖR OLDUM!

SUS APTAL! TÜNELE GİRDİK!

FIRSATTAN YARARLANIP TRENDEN KAÇSAK MI?...

BU TREN ÇOK HIZLI GİDİYOR AMA... NASIL İNECEĞİZ BURADAN?

EVET... ÜSTELİK YASAK...

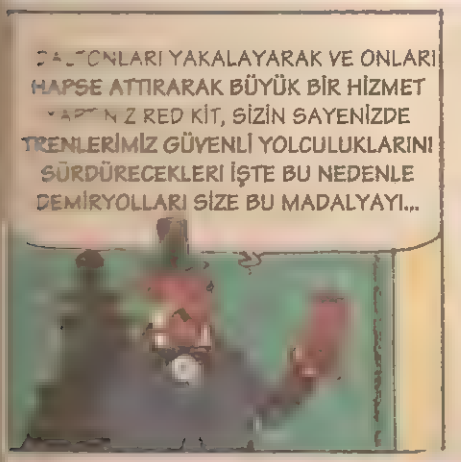

SON

© Dargaud Foiteur / Akan Ajans

YAZMA SANATI

Emin Özdemir
Adnan Binyazar

KONUYU SEÇME

Konu mu bizi seçer, biz mi konuyu seçeriz? Özellikle öğrencilik yıllarımızda okul içi yazma çalışmalarında, konuları biz seçmeyiz. Genel bir deyişle konular bizi seçer. Örneğin çeşitli yazma konularıyla karşılaşırız okul döneminde. Aşağıdaki konular bu türdendir:

*Eleştirel düşünüşün kişilerin ve toplumun yaşamındaki yerini ve değerini belirten bir yazı yazılır.

*Cenap Şahabettin'in "Yüksek yerlerde kuşa da rastlanır, yılana da. Biri sürünerek çıkmıştır, öteki uçarak." sözünü açıklayınız.

**Elleriyle çalışan adam amele, elleriyle birlikte zihnini de çalıştıran adam usta, fakat elleri, zihni ve kalbiyle çalışan adam sanatçıdır." sözünden ne anladığınızı belirten bir yazı yazınız.

*Kâğıdın uygar dünyadaki yerini belirtiniz.

*Karakterini beğendiğiniz bir arkadaşınızı tanıtınız, gibi...

Bazen konumuzu bize içinde bulunduğumuz durumlar seçtirir. Dilekçe yazma, bir yazılı tartışmaya katılma, iş isteme mektubu gibi.

Konunun seçilmesi, yazarlar için de söz konusudur. Yazar, birçok olaylara toplum adına tanık olan insandır. Bu tanık olma görevini ona, kimi durumlarda konunun yapısı ve niteliği yükler. İster istemez, o konuyu seçme zorunluluğunu duyar yazar. Bunu, Sait Faik'in "Haritada Bir Nokta" adlı öyküsünde somut bir biçimde görmekteyiz:

HARİTA'DA BİR NOKTA'dan

"Balıkhanede hiç tutmayan, fiyat bile verilmeyen on, on beş dülgerbalığı kayığın küpeştesinde hala canlı, ince zar gibi kanatlarıyla titreşiyorlardı. Biraz sonra işlerini bitirmiş olacaklar, hepsi orta parmaklarına birer dülgerbalığı takarak çekip gideceklerdi. Umduğum gibi dülgerbalığı çorbası çok evlerde tütecekti.

Kayığı temizleyenler sekiz kişi idi. Yedisi bizim adadandı. Sekizincisi zayıf, sarı hastalıklı adamı hiç görmemiştim. Ne kadar dostça, ne kadar içten bir sevgi ile çalışıyordu.

Balığın bol çıkmaya başladığı duyulduğu zaman, dışarıdan da insanlar gelirdi. Dışarıdan ırıba katılanlar pay almazlardı. Irıp tayfası ile reis, gönüllerinden ne koparsa o kadar balık verirdi kendilerine.

Nihayet iş bitti: İki büyük dülgerbalığını reis kıç altına attı. Tayfalardan birine:

-Bunu bize götür sonra, dedi, ötekilerini pay yap.

Üçer tane alanlar oldu. Dışardan gelen bir tane versinler diye bekledi. Yüzünde tatlı bir gülümseme ve çalışmaktan doğabilmiş hafif bir kırmızılık vardı. Bu kırmızılık pay dağıtan adamın elinde tek balık kalıncaya kadar adamın yanağında durdu. Sonra birdenbire uçtu. Sandım ki böyle, bütün ömrünce böyle konuk bir tebessümle kalıverecek adam. Etrafına bakındı. Kendine bakan birini gördü. Gülümseme birdenbire yüzünde bir meyve gibi çürüyüverdi. Gözleri hayretle büyüdü. Son balığı kayıktaki adam, rıhtıma fırlatmıştı. Adamın yüz ifadeleri neredeyse yine eski temiz, memnun halini, taze meyve halini alıverecekti. İki adım attı. Elini balığa doğru uzatmak üzere eğildi. Ama ötekilerden başparmağına irisinden bir tane dülgerbalığı takmış birisi, kocaman çizmeli ayağını dülgerbalığının sırtına bastı.

-Ne o? dedi, hemşerim. Dur bakalım. Dağdan gelip bağdakini kovmayalım.

Adam elini çekti. Bir şey söylemedi. Söyleyemezdi. Söyleyecek halde değildi. Ayağa kalktı. Kendisi için laf işitmiş adama:

-Zararı yok hemşerim, dedi, zararı yok! Vermesinler, istemez.

Gözüken vapura doğru yürüdü. Küçük adımlarla bir Şarlo gibi seğirterek uzaklaştı.

Söz vermiştim kendime. Yazı bile yazmayacaktım. Yazı yazmak da bir hırstan başka ne idi? Burada namuslu insanlar arasında sakin ölümü bekleyecektim. Hırs, hiddet neme gerekti? Yapamadım. Koştum tütüncü kalem kâğıt aldım. Oturdum. Adanın tenha yollarında gezerken canım sıkılırsa küçük değnekler yontmak için cebimde taşıdığım çakımı çıkardım. Kalemi yonttum. Yonttuktan sonra tuttum öptüm. Yazmasam deli olacaktım...

(Sait Faik, Son Kuşlar Mahkeme Kapısı, İstanbul 1965)

Sait Faik burada bir haksızlığa tanık olmuştur. Bu tanık oluşta haksızlığa başkaldırı da vardır. Yazmamayı seçtiği halde, bir yerde, yazmak onun için kaçınılmaz bir hale geliyor. Konunun çağrısına katılmamazlık edemiyor. Sanatçıların konu seçmesi her zaman böyle bir çağrıyla olmaz. Konuyu, sanatçının özenle seçtiği de olur. Sanatçı, toplumu ilginç bulduğu bir konuya yöneltmek ister. Söylemek istedikleri vardır topluma. Picasso, "Resim, senin benden istediğin değil benim sana verdiğimdir." diye değinir bu gerçeğe. İster sanatçı seçsin konuyu, ister konu sanatçıyı seçsin, bütün bunlara karşın konu seçimi yazmanın en zor aşamasıdır. Çehov, bir arkadaşına yazdığı mektupta bu zorluğu şöylece belirtmektedir:

"Son sayı için size hikâye göndermedim, çünkü, olanca içtenliğim ve dürüstlüğümle söyleyeyim, konu bulamadım yazmaya. Düşündüm, düşündüm hiç bir şey bulamadım, tatsız tuzsuz bir şey göndermek de içimden gelmedi. Çok da saçma bir şey bu, öte yandan."

(Çehov, Mektuplar/Varlık, 1963, sayı: 5[illegible]

İKİZ GEZGİNLER PERİ & EGE

KRAL MİDAS II

Sevgili Arkadaşlar,

Bu hafta sizlere yine Frigya'dan sesleniyoruz. Efsanelerle dolu bu topraklardan bir türlü ayrılamadık. Bugünkü Eskişehir ve Afyon illeri arasında kalan tarih öncesi bir bölgeyi gezdiğimizi umarız geçen haftadan anımsarsınız. Daha önce size Frigya Kralı Midas'ın altınla ilgili öyküsünü anlatmıştık. Bu hafta yine aynı kralın bir başka efsanesini okuyacaksınız:

Bir gün Midas dağlarda dolaşırken, karşısına Güneş Tanrısı Apollon çıkıvermiş. Altın giysiler içinde pırıl pırıl parlayan Apollon'u gören Kral'ın gözleri kamaşmış. Bu arada yanlarında o dağlarda yaşayan bir çoban yanaşmış. Çoban flüt çalıyormuş. Apollon'un elinde ise lir adlı müzik aleti olan lir varmış. İkisi, aralarında bir müzik yarışması düzenlemeye karar vermişler. Kral Midas'ı da hakem seçmişler. Önce Tanrı Apollon lirini, daha sonra çoban kavalını çalmış. Onları dikkatle dinleyen Midas, yarışmanın birincilik ödülünü çobana vermiş. Gerçekten de, kaval sesi o dağlarda bir başka güzel yankılanmış. Ne var ki, Apollon bu işe çok kızmış. Koskoca Güneş Tanrısı basit bir çobanın karşısında nasıl yenik düşermiş? Bu işin sorumlusu olan Kral Midas'ı cezalandırmaya karar vermiş. Ona öyle bir ceza vermeliymiş ki, utancından kimsenin yüzüne bakamasın. Böylece Midas'ın kulaklarını uzatıp eşek kulaklarını şekline sokmuş.

Midas üzüntüsünden ne yapacağını şaşırmış. Bu upuzun komik kulaklarla halkının karşısına nasıl çıkabilirmiş? Kimselere görünmeden gizlice sarayına dönüp odasına kapanmış ve çareler aramaya başlamış. Sonunda başını uzun külah biçiminde bir şapka giymeyi akıl etmiş. Böylece hiç kimse bu külahın içinde sakladığı eşek kulaklarını görmemiş. Durumdan yalnızca berberi haberdarmış, çünkü saç traşı olurken şapkasını çıkartması gerekiyormuş. Berber ise, korkudan kimseye bir şey söyleyemiyormuş. Eğer bu gizi açıklarsa, Midas'ın ona çok kötü bir ceza vereceğini biliyormuş. Günler geçtikçe zavallı berberin sabrı tükenmeye başlamış. Bu olayı içinde daha fazla saklayamayacağını anlamış. Gidip ıssız tarlaların ortasında bir kuyu bulmuş ve içine doğru eğilerek "Midas'ın eşek kulakları var" diye bağırmış. Kimsenin kendisini işitmediğinden emin olarak, birkaç kez daha böyle bağırıp rahatladıktan sonra, doğruca saraya dönmüş. O gittikten sonra kuyunun çevresinde güçlü bir rüzgâr esmeye başla-

mış. Rüzgârın etkisiyle dalgalanan sapsarı başaklar, birbirlerine "Midas'ın eşek kulakları var" diye fısıldıyorlarmış. Bu fısıltılar hızla bütün tarlalara yayılarak, sonunda insanların oturdukları yerlere dek ulaşmışlar. Herkes Midas'ın kulaklarından söz etmeye başlamış. Gizinin bütün ülke tarafından öğrenildiğini anlayan Kral, öfkesinden deliye dönmüş. Daha sonra Tanrı Apollon onu affetmiş ve kulakları yine eski halini almış.

Frigya'nın ünlü Kralı Midas'ın ikinci öyküsü de burada bitti arkadaşlar. Onun ülkesindeki tarlalarda, bugün bile, her rüzgâr esişinde bu efsaneyle dalgalanıyor başaklar. Aralarına karışıp fısıltılarına kulak verdik ve duyduklarımızı sizlere ilettik. Gördüğünüz gibi, Anadolu toprağının her köşesinde birbirinden ilginç efsaneler gizli. Haftaya başka bir yerde buluşmak üzere şimdilik hoşçakalın. Sevgilerimizle...

Anlatanlar: **Peri-Ege Avunç**
Kaleme alan: **Betül Avunç**

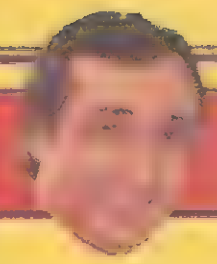

APTAL HAMDİ

Yazan: Müjdat GEZEN

Hamdi kısa sürede marangozluk işini kavradı. Onun bu gibi beceri isteyen konularda özel bir yeteneği olduğunu zaten seziyordum. Bir gün iş dönüşü, buruşuk beyaz bir kâğıda basılı bir paket getirdi.

– Bu ne? dedim.

– Senin, dedi. Kendim yaptım.

Paketi açtım. Avuç içi büyüklüğünde küçük, menteşeli bir tahta kutu.

– İçine bir şey koyarsın, dedi.

– Teşekkür ederim Hamdi, dedim. Bu benim için son derece değerli bir anı olacak. Sağol...

– Tam üç günde yaptım. Belki işine yarar.

– Hem de çok işime yarayacak. Otur bakalım, bir akşam çayını hakettin.

– Yemekten önce çay içersem iştahım tıkanıyor.

– O zaman gel bu akşam yemeği beraber yiyelim seninle.

– Ama annem babam?

– Ben izin alırım onlardan.

– Sen yorulma, ben gidip izin isteyeyim, gelirim.

Gitti. Az sonra eli yüzü yıkanmış, üstü başı temizlenmiş, geldi.

– Geldim işte, dedi.

– Hoş geldin, Hamdi. Baban bir şey dedi mi?

Gülümsedi:

– Babam izin verdi. Ama senden başkasına izin vermezmiş, öyle dedi.

– Sağolsun. Akıl edemedim. Hamdi, keşke babanı anneni de çağırsaydık, dedim.

Başını öne eğdi, gülümsedi.

– Ne oldu? dedim.

– Hıç, dedi.

– Neden gülümsedin, söyle hadi.

– Babam da aynı şeyi söyledi, dedi.

– Ne dedi?

– Arkadaşın yalnız seni davet ediyor, bizi çağırdığı yok, dedi.

Bir anda yaptığım yanlışın büyüklüğünü anladım. Hepsini yemeğe çağırmam gerekirdi.

– Hamdi, dedim, yemekten sonra sana bir kâğıt yazıp vereceğim, babana götür.

– Olur, dedi.

Masaya oturduk. İlk kez sofrada doğru düzgün Hamdi'yle yemek yiyorduk.

Baktım, bu konuda annesi babası onunla ilgilenmek olanağını bulamamışlar. Gelgelelim, Hamdi ne alıngandır, bilirsiniz. Yemekte yaptığı yanlışları yüzüne vurursanız kırılır, gücenir. Önündeki eti bir türlü (hangi elinde tutacağını kestiremediğinden) bıçakla kesemiyor. Yüzüme baktı.

– Beceremeyeceğim galiba, dedi.

– Becerirsin, dedim.

– Beceremeyeceğim.

– Neden?

– İlk kez böyle et yiyorum da...

Hamdi ilk kez bonfile görüyordu yaşamında. Kimbilir kaç işçi çocuğu gibi...

– Öyleyse ben sana yardımcı olayım, dedim.

Ve Hamdi'yle ilk yemek yeme dersimize başladık.

Hamdi masanın başında, bir elinde çatalı, öteki elinde bıçağı, önünde eti, yüzüme bakıyordu.

– Hamdiciğim, dedim, önce çatalı sol, bıçağı sağ elinle tutacaksın.

Hemen e[illegible] değiştirdi. Gülümseyerek yüzüme baktı, "bu iş tamam[illegible]

– Şimdi çatal[illegible]

Batırdı. Yüzüme bakt[illegible]

– Sağ elindeki bıçakla eti kesmeye çalış.

Bıçağı ustaca elin üzerinde götürüp getirmeye başladı. Az sonra et kesilmişti.

– Bu kesme [illegible] oldu, dedi, ne de olsa marangozluktan deneyimim var.

Boğazıma [illegible] bir şey takıldı. İlk kez bonfile yiyen Hamdi, et kesme işini, [illegible] ede ettiği alışkanlıkla yapabildiğini söylüyordu.

– Hamdi [illegible] gibi bu et denen şey, böyle çatal ve bıçakla yenilir. Ama gel istersen biz şunu ağız tadıyla kopara kopara elimizle yiyelim, ne dersin?

– Ayıp olmaz mı? dedi.

– Kime ayıp olacak? Burada ikimiziz.

– Peki öyleyse, hem benim için daha kolay, dedi.

Başladık eti elimizle parçalayıp yemeye. Hamdi arada bir ekmeğini tabakta beliren etin suyuna da batırıyordu. Ben de yaptım. Belki de ilk kez bir yemeğin bu denli tadına varıyordum. Özentiden, kalıplardan uzak, ağız tadıyla bir güzel yedik yemeğimizi.

Yemek bittiğinde ikimizi de bir gülme tuttu. Hamdi bana, ben Hamdi'ye bakıp gülüyorduk... Ellerimiz, ağzımız, yüzümüz pek iç açıcı değildi ama yemeğin tadı bundan güzel çıkarılamazdı.

– Eline sağlık, dedi. Et çok güzel olmuş. Yanındakiler de tabii.

– Afiyet olsun Hamdi, dedim.

Başladık gene gülmeye.

– Ben, dedi, ellerimi bir yıkasam.

– Banyoyu biliyorsun. Orada bol bol sabun olacak. Bir iki saat durmadan yıka ki, ellerindekiler çıksın.

– Sen de öyle yap, dedi.

Uzun süre ellerini yıkadı, çıktı.

– Dişimi evde yıkarım.

– Dilersen sana bir diş fırçası alayım buraya Bende yemek yediğinde eve kadar bırakmazsın bu işi.

– Olur, dedi.

– Unutmadan babana göndereceğim notu yazayım Hamdi, dedim.

Sonra şu notu yazdım:

Değerli kardeşim,

Hamdi'nin bana yemeğe gelişi çok ani oldu. Bu bakımdan sizleri çağıramadım. En kısa zamanda, beraber, bir masada oturmak dileğiyle selam eder, sevgiler sunarım.

– Eh, artık ben gideyim, dedi Hamdi. Dişimi fırçalayıp yatayım. Yarın işe kalkacağım, biliyorsun.

– Peki, dedim.

– Eline sağlık, et çok güzeldi, dedi, başladı gülmeye.

Pencereden baktım arkasından, sokakta güle güle gidiyordu. Seslend[illegible]

– Güle güle git, Hamdi...

– Zaten öyle yapıyorum, dedi.

SÜRECEK

dedektif Holmes

Bir olayı araştıran Holmes ve Watson gecenin ortasında kendilerini karanlık ve dar bir sokakta yürürken buluverdiler. Aniden, kendilerinden çok daha güçlü soyguncuların saldırısına uğradılar. Soyguncular Holmes'tan, Watson'dan aldıkları paranın iki katı kadar para aldılar. Holmes'ta Watson'dan aldıkları paranın üç katı kadar para bıraktılar. Holmes'un en başta 98 poundu, Watson'un ise 37 poundu olduğuna göre, soyguncular her birinden ne kadar para aldılar?

Yanıtı haftaya

Geçen haftanın çözümü: 49 Pound

© Knight/Gamma Medya

Kayıp HAFİYE 99

HAFİYE YOLDA GİDERKEN BİR SES DUYDU.

TAM O SIRADA YANINDAN ŞİMŞEK HIZIYLA BİRİSİ GEÇTİ!

HAFİYE SALDIRIYA UĞRAYAN ADAMLA İLGİLENDİ

POLİSLERE HABER VERDİ ANCAK HIRSIZ BULUNAMADI.

Çözüm: Önümüzdeki hafta bu sayfada yayımlanacak. **Geçen haftanın çözümü:** Çanta çalındıktan sonra dışarıya kimse çıkmadığına göre hırsız içerde olmalıydı. Çanta yüksek bir yerde olduğuna göre, ancak bastonlu olan adam çantayı avizenin içine koyabilirdi

Sizin ZIPIR BİLMECELERİNİZ

Zıpırları yayımlanan okurlarımızı küçük armağanlar bekliyor.

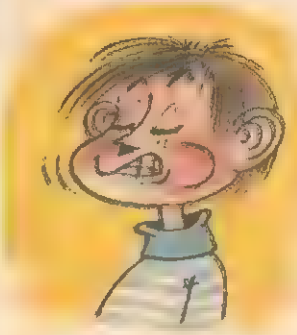

Sağırlara göre en geveze kimdir?

Yanıt: Sakız çiğneyenler.

E. Aydan Yılmaz
Ankara

Dünyanın üçte ikisinin anası kimdir?

Yanıt: Deniz anası

Elif Sezer
Sivas

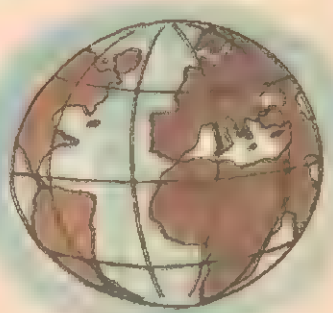

Hayaletler yüzmek için nereye giderler?

Yanıt: Öliı Deniz'e

Almula Türedi
Kocaeli

Cimrinin biri sokakta nasır ilacı bulursa ne yapar?

Yanıt: Hemen kendine iki numara daha küçük ayakkabı alır.

Özlem Güleryüz
İzmir

BUL/KAZAN

İLK YANITLAYAN 10 KİŞİYE 10 KİTAP

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

1 ..... 4 .....

2 ..... 5 .....

3 ..... 6 .....

Gönderme Adresi:
Milliyet Çocuk Dergisi,
Bul/Kazan Köşesi,
Doğan Medya Center,
Bağcılar–34554 İstanbul

Geçen haftanın çözümü:
1) Davul, 2) İskemle, 3) Motosiklet,
4) İstridye ve İnci, 5) Lavabo, 6) Keman

ÖMER SEYFETTİN'İN BİR ÖYKÜSÜ

KAŞAĞI

SENARYO VE ÇİZEN : ÖMER MUZ

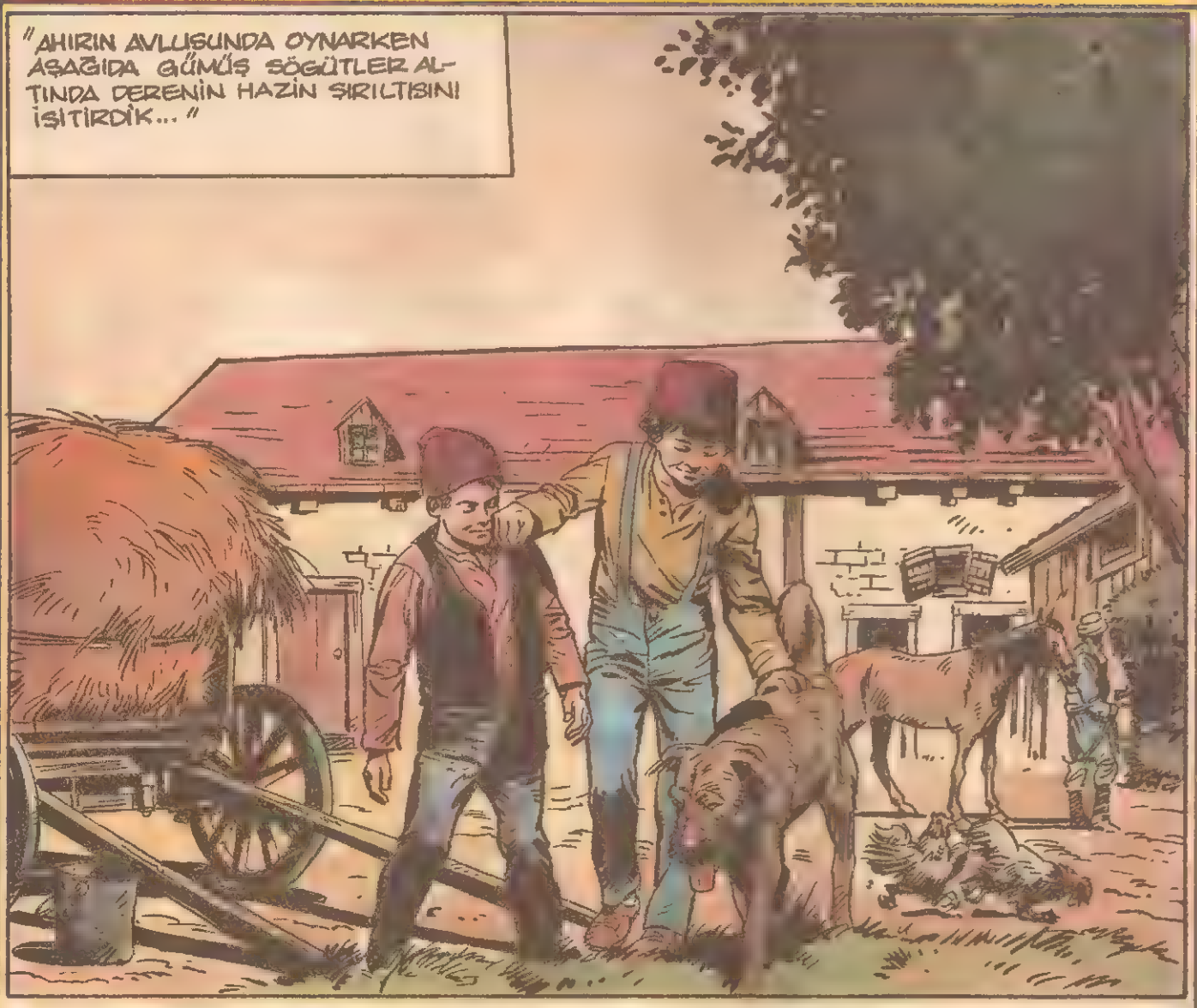
"AHIRIN AVLUSUNDA OYNARKEN AŞAĞIDA GÜMÜŞ SÖĞÜTLER ALTINDA DERENİN HAZİN SIRILTISINI İŞİTİRDİK..."

"...EVİMİZ İÇ ÇİTİN BÜYÜK KESTANE AĞAÇLARININ ARKASINDA KAYBOLMUŞ GİBİYDİ!"..

"...ANNEM İSTANBUL'A GİTTİĞİ İÇİN BENDEN BİR YAŞ KÜÇÜK OLAN KARDEŞİM HASAN'LA ARTIK DADARUH'UN YANINDAN HİÇ AYRILMIYORDUK"..

3
"..DADARUH BABAMIN SEYİSİ İHTİYAR BİR ADAMDI.."
HEY HASAN HAYDİ KALK! BAK GÜNEŞ DOĞDU
DADARUH TIMARA BAŞLAMIŞTIR BİLE
TAMAM TAMAM KALKTIM İŞTE
NE BİÇİM KALKMAK BU HALA UYUYORSUN!..
"..SABAHLARI ERKENDEN KALKIP AHIRA KOŞUYORDUK"..
"..EN SEVDİĞİMİZ ŞEY ATLARDI"..
HAYLAZLAR YİNE GEÇ KALDILAR!..

"..DADARUH'LA BERABER ONLARI SUYA GÖTÜRMEK, ÇIPLAK SIRTLARINA BİNMEK NE DOYULMAZ BİR ZEVKTİ!"..
SEN ÖNDEN GİT. HASAN KORKUYOR. BEN ONU GETİRİM!..
OLUR DADARUH..
"...GERÇEKTEN DE HASAN ATLARDAN KORKAR VE YALNIZ BİNEMEZDİ!"..
DADARUH, BİR GÜN BEN DE AĞABEYİM GİBİ ATA TEK BAŞIMA BİNEBİLECEĞİM?..
ELBETTE
"...TORBALARA ARPA KOYMAK"..
"...YEMLİKLERE OT DOLDURMAK

"...AHIRI SÜPÜRMEK"..
"...GÜBRELERİ KALDIRMAK EN EĞLENCELİ İŞTEN DAHA ÇOK HOŞUMUZA GİDİYORDU"...
HELE TIMAR!
"...BU EN ZEVKLİ ŞEYDİ. DADARUH ELİNE KAŞAĞIYI ALIP İSE BAŞLADI MI TIKIR TIKIR SAAT GİBİ!"..
"...YERİMDE DURAMAZ"...
DADARUH BEN DE YAPACAĞIM LÜTFEN BİR KERECİK OLSUN!
"...İŞTE O ZAMAN DADARUH BENİ TOSUN'UN SIRTINA BİNDİRİR ELİME KAŞAĞIYI VERİRDİ..."
HAYDİ YAP BAKALIM!..

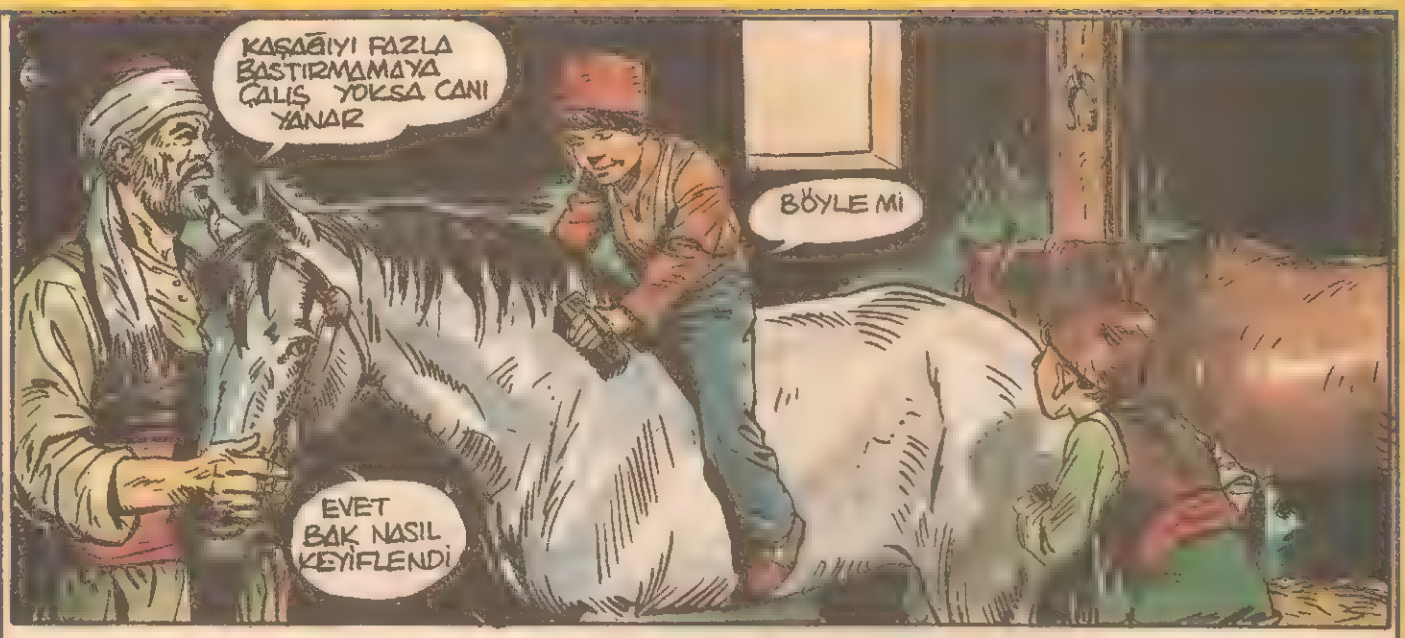
KAŞAĞIYI FAZLA BASTIRMAMAYA ÇALIŞ YOKSA CANI YANAR
BÖYLE Mİ
EVET BAK NASIL KEYİFLENDİ

KUYRUĞUNU SALLIYOR MU?..
SALLIYOR SEN DEVAM ET!..
HANİ BAKTİM
GÖREMİYORUM!..
..."GERÇEKTEN DE EĞİLİRDİM UZANIRDIM FAKAT ATIN SAĞRISINDAN GÖREMEZDİM"..

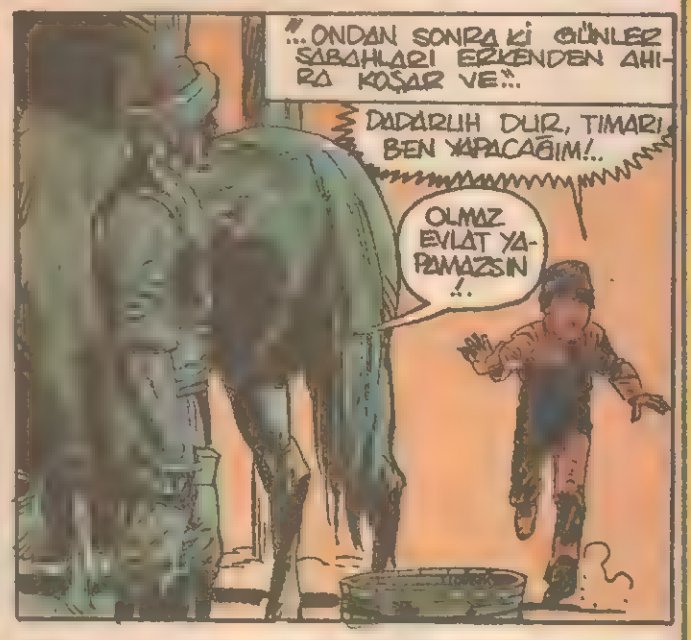
"...ONDAN SONRAKİ GÜNLER SABAHLARI ERKENDEN AHIRA KOŞAR VE"...
DADARLIH DUR, TIMARI BEN YAPACAĞIM!..
OLMAZ EVLAT YAPAMAZSIN!..

NİÇİN YAPAMAZMIŞIM?..
DAHA KÜÇÜKSÜN DE ONDAN!..
YAPACAĞIM
BÜYÜ DE ÖYLE!..

NE ZAMAN?
BOYUN AT KADAR OLDUĞU ZAMAN

O KADAR BEKLEYEMEM!..
BEKLEMEYİ ÖĞRENMELİSİN
7.

..."ARTIK ZAMANIMIN ÇOĞUNU AHIRDA TOSUN'UN TIMARINI SEYRETMEKLE GEÇİRİYORDUM"..
..."TIMARIN ANLAMI BENİM İÇİN BİR BAŞKAYDI"..
ŞU TIMAR İŞİNİ BİR BECEREBİLSEM...

AMA NE YAZIK Kİ BOYUM KARNINA BİLE VARMIYOR
OYSA BENİM İÇİN EN KEYİFLİ OYUNDAN DAHA GÜZEL BİR ŞEY BU!..

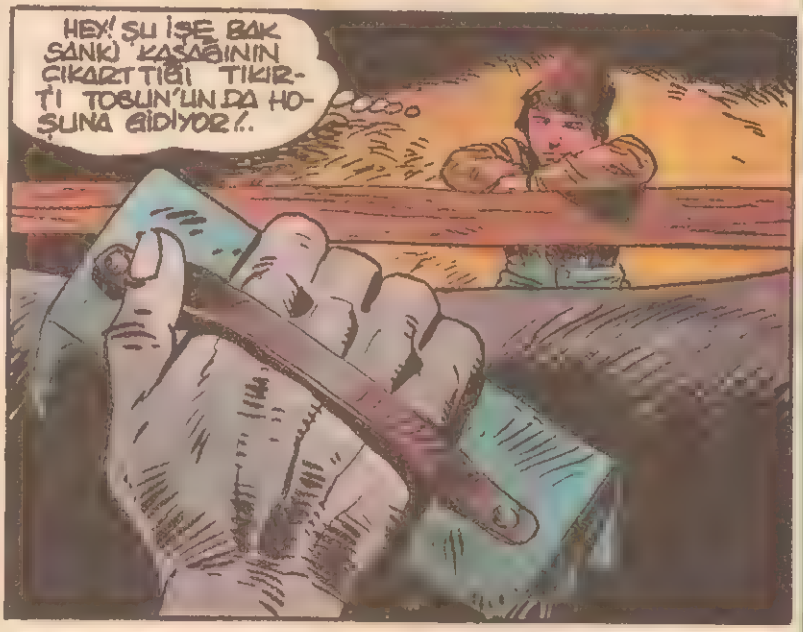
HEY! ŞU İŞE BAK SANKİ KAŞAĞININ ÇIKARTTIĞI TIKIRTI TOSUN'UN DA HOŞUNA GİDİYOR!..

ŞİMDİ DE KULAKLARINI KISIP KUYRUĞUNU SALLIYOR...
RAHAT DUR BAKAYIM OĞLUM
İYİCE KEYFLENDİ ANLAŞILAN..

..."TAM TIMARIN BİTECEĞİNE YAKIN SANKİ BUNU ANLAMIŞCASINA HUYSUZLANIR"..
SENİ KERATA SENİ ANLADIN DEĞİL Mİ BİTECEĞİNİ

HIZ YARIŞI

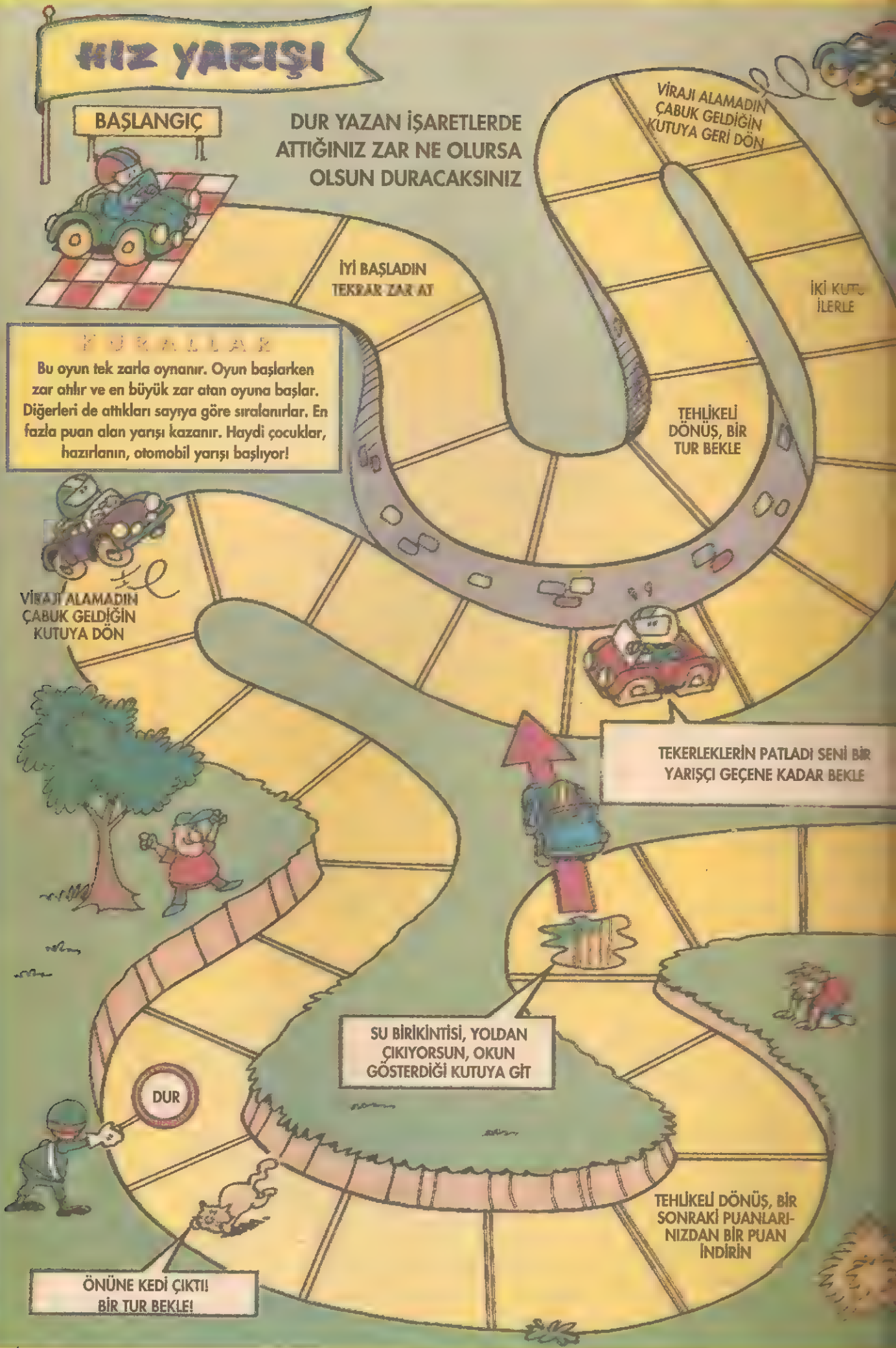
BAŞLANGIÇ
DUR YAZAN İŞARETLERDE ATTIĞINIZ ZAR NE OLURSA OLSUN DURACAKSINIZ
VİRAJI ALAMADIN ÇABUK GELDİĞİN KUTUYA GERİ DÖN
İYİ BAŞLADIN TEKRAR ZAR AT
İKİ KUTU İLERLE
KURALLAR
Bu oyun tek zarla oynanır. Oyun başlarken zar atılır ve en büyük zar atan oyuna başlar. Diğerleri de attıkları sayıya göre sıralanırlar. En fazla puan alan yarışı kazanır. Haydi çocuklar, hazırlanın, otomobil yarışı başlıyor!
TEHLİKELİ DÖNÜŞ, BİR TUR BEKLE
VİRAJI ALAMADIN ÇABUK GELDİĞİN KUTUYA DÖN
TEKERLEKLERİN PATLADI SENİ BİR YARIŞÇI GEÇENE KADAR BEKLE
SU BİRİKİNTİSİ, YOLDAN ÇIKIYORSUN, OKUN GÖSTERDİĞİ KUTUYA GİT
DUR
TEHLİKELİ DÖNÜŞ, BİR SONRAKİ PUANLARI-NIZDAN BİR PUAN İNDİRİN
ÖNÜNE KEDİ ÇIKTI! BİR TUR BEKLE!

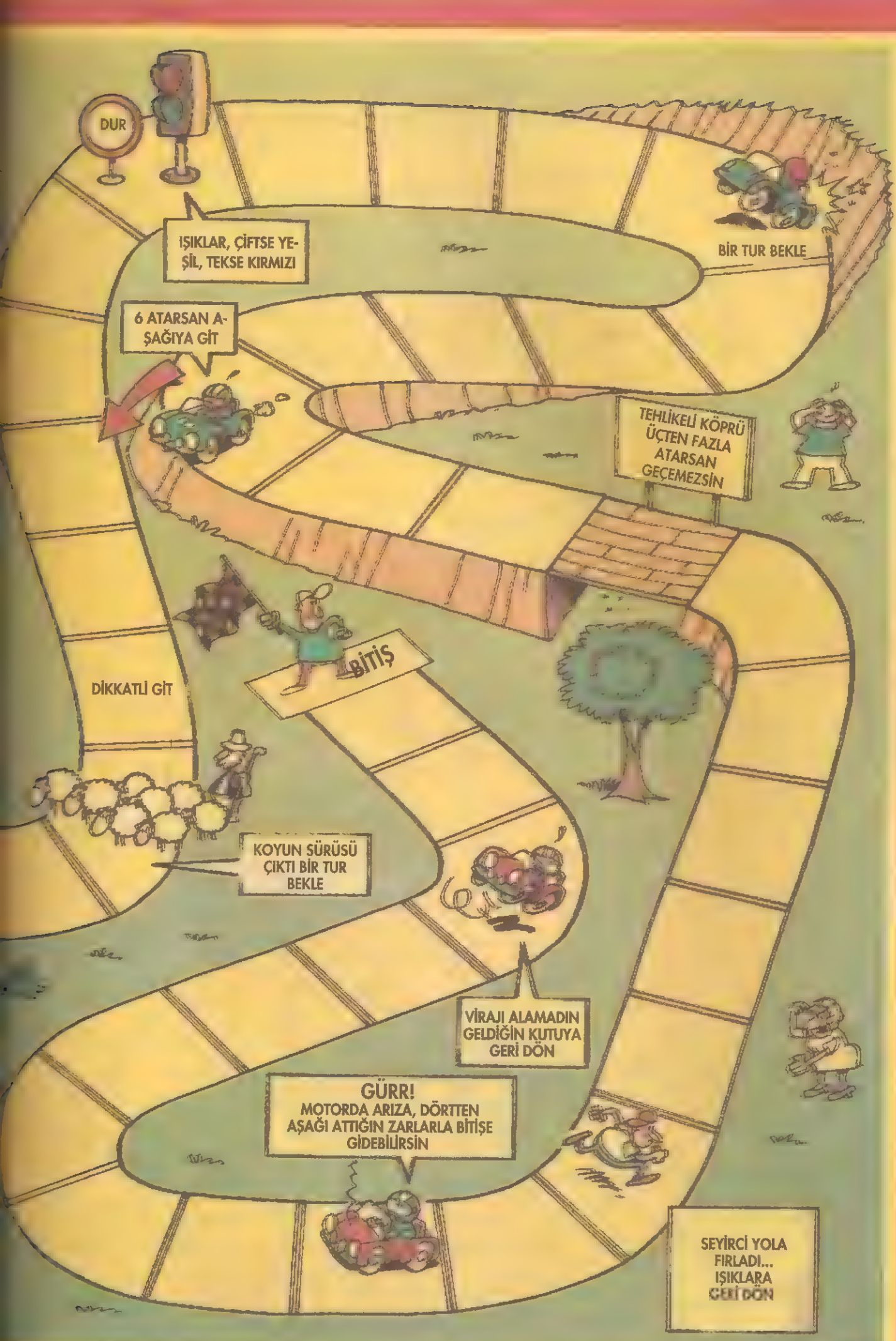
DUR
IŞIKLAR, ÇİFTSE YEŞİL, TEKSE KIRMIZI
BİR TUR BEKLE
6 ATARSAN AŞAĞIYA GİT
TEHLİKELİ KÖPRÜ ÜÇTEN FAZLA ATARSAN GEÇEMEZSİN
BİTİŞ
DİKKATLİ GİT
KOYUN SÜRÜSÜ ÇIKTI BİR TUR BEKLE
VİRAJI ALAMADIN GELDİĞİN KUTUYA GERİ DÖN
GÜRR!
MOTORDA ARIZA, DÖRTTEN AŞAĞI ATTIĞIN ZARLARLA BİTİŞE GİDEBİLİRSİN
SEYİRCİ YOLA FIRLADI... IŞIKLARA GERİ DÖN

YERKÜRENİN ÖFKESİ VOLKANLAR

Alaska'daki Redoubt volkanının patlamasının oluşturduğu mantar biçimindeki kül ve dumanlar hava ulaşımını tehdit ediyor. 1989 Kasımı'ıda, o bölgede uçan bir uçağın türbinleri volkan külü nedeniyle etkilendi. Uçak sağsalim yere inebildi ama bu tür olaylar her zaman hava taşımacılığını tehlikeye sokuyor. (Üstte)

İtalya'daki Vezüv Volkanının önündeki hayalet kent Pompeii, M.Ö. 79 yılındaki patlama sonucu lavların altında kaldı. Daha sonra yapılan kazılarda lavlarla kaplı cesetler bulundu.Bunlardan biri yerde yatıyor. (Altta)

Herhalde aklı başında hiç kimse patlamaya hazır bir volkanın yakınlarında yaşamak istemez. Filipinler'deki Pinatubo yanardağı 1991 Haziran ayında patladığında 900 kişi öldü, 650 bin insan göç etmek zorunda kaldı. Köprüler, santraller, barajlar ve 110 bin ev haraboldu. Binlerce yıl önce volkanik patlamaların ateş, demir ve madenlerin tanrısı Vulcan tarafından meydana getirildiği sanılıyordu. Tarihte ilk kaydedilmiş volkan patlaması M.Ö. 79 yılında, 10 bin insanın ölümüne yolaçan Vezüv patlamasıydı.

Yeryüzünde bilinen 550 tane aktif volkan var ve 500 milyon insan onların yakınında yaşıyor. Bilimadamları en az 100 volkanın sürekli izlenmesi gerektiğini düşünüyorlar. Volkanoloji adı verilen bilim dalı volkanların hareketleriyle ilgileniyor. Çok gelişmiş aletlerle yeraltından gelen titreşimler kaydedilerek bir tehlike olup olmadığı inceleniyor.

Volkanlar tehlikeli olabiliyor ama dünyamız için pek çok yararları var. Gezegenimiz için yaşamsal sıvıları sağlıyorlar. Vücudumuzdaki kanın bize gerekli olan maddeleri taşıması ve organlarımıza ulaştırması gibi, volkanlar da aynı şeyi yerküre için yapıyorlar.Volkanik sıvı(magma) bitkilerin gelişmesi için gerekli olan fosfor, potasyum, kalsiyum, magnezyum ve sülfürü içeriyor. Bu sıvı, lavlar halinde yeryüzüne fışkırdığında toprağı besliyor ve gübre işlevini görüyor. İçerideki magma aynı zamanda yeraltı sularını da ısıtıyor. Bu suların buharından elektrik enerjisi elde edilebiliyor. Ayrıca milyonlarca yıl önce volkanik patlamalar sonucu çıkan karbondioksit, su buharı ve diğer gazlar yeryüzünün ilk atmosferinin oluşmasına yardımcı oldular. Güneşten gelen ısıyı tuttular, okyanusları meydana getiren yağmurların yağmasına neden oldular. Yine de siz, patlamaya hazır bir volkanın yakınlarında dolaşmayın.

Bir ziyaretçi, Hawaii'deki Volkanlar Ulusal Parkı'nda bir lav tünelinin ağzını seyrediyor. (Altta

MÖ 1500 yılından beri sık sık patlamaları kaydedilen İtalya'daki Etna volkanından lav ırmakları akıyor. 1992 Ocak ayındaki patlama sırasında Zafferana köyü lav akışının yolu üzerinde kaldı. Lav akışını yavaşlatmak için barajlar yapıldı. Mayıs ayında lav ırmağı köyün 1.5 km kadar yakınındaydı; soğumaya bırakıldığı yapay bir tünele doğru yönü çevrilebildi. (Üstte)

Filipinler'deki Pinatubo volkanının patlamasından sonra oluşan kül ve duman karışımı kilometrelerce öteye yayıldı. 1991 yılındaki patlama bu yüzyılın en büyük volkan patlamalarından biriydi. (Altta)

Bir havaifişek gösterisine benzeyen olayda, ergimiş lav Hawaii denizine çarptıkça patlıyor. 4 milyar yıl önce bu tür patlamalar yerkürenin kıtaları ve okyanus tabanları için temel oluşturdu. Volkanik gazlar yerkürenin ilkel atmosferini ve denizlerini oluşturdu. (Sağda)

Uğursuz tayfa Kerametin

© Editions Glénat / Akan Ajans

ATASÖZLERİMİZ

Yusuf Çotukoğlu

Atasözlerimizi Konuşmada ve Yazıda Hangi Amaçlarla Kullanmaktayız?

Konuşurken ya da yazarken atasözlerine sıkça yer veririz. Buna niçin gerek duyarız? Anlatırken ya da yazarken birtakım güçlükler çektiğimiz için mi? İşin kolayına kaçtığımız için mi? Bilgiçliğimizi göstermek için mi?...

Atasözleri konuşmada ve yazıda genellikle şu amaçlarla kullanılmaktadır:

a) Düşünceleri en kısa ve öz olarak anlattığı için,

b) Atalarımızın deneyimlerinden yararlanmak gerektiğini belirtmek için,

c) Çarpıcı uyarılarda bulunmak için,

d) Etkileyici ve sanatlı bir anlatım oluşturmak için,

e) Bir olayın doğruluğunu, yanlışlığını ya da bir yargıyı kanıtlamak için...

Bunlara başka nedenler de eklenebilir. Çünkü yazılı ve sözlü anlatımda kişisellik ve özgünlük (orijinallik) amaçlayan kişi pekçok anlatım öğesi gibi atasözlerini de kendi anlayışına uygun olarak kullanacaktır.

Atasözlerine ilişkin kimi kitaplarda, şiir ya da düzyazı (nesir) kitaplarından seçilmiş atasözlerine yer verildiğini görüyoruz. Sadece atasözünün geçtiği cümle ya da dizeler aktarıldığı için, bu ancak atasözünün yazımını saptama bakımından bir yarar sağlamakta, atasözünün hangi bağlamlarda hangi amaçlarla kullanıldığı konusuna açıklık getirmemektedir. Bunun için atasözünün geçtiği cümlenin anlamca bağlı olduğu öbür cümleleri de aktarmak daha yararlı olur.

Sözgelimi:

"(Babam) kalkmış bir gün yasak bölgeye saban okluğu kesmeye gitmiş. Şahmaran (yılan) bir küçük çamur dibindeymiş. Çöreklenmiş yatıyormuş. Âlem "Sana dokunmayc- yılan bin yıl yaşasın" deyip d- ken, babamın efeliği tutmuş: M- letin yüreğini titreten namussuz c- mu?" deyip çekmiş nacağ- Parça parça doğra- yığmış yılanı oraya."

Fakir BAYKUR
(Yılanların Öcü

"Çivi çiviyi s- ker!" doğru- Kadın bir ze- ise panze- de yine k- dındır. K- dın e- açılan g- nül yar- nı yine c- kadır e- sarar."

Refik Halit KARA

Seni saksıda gül yetiştirir gibi
Yetiştirmedik tek başına
Bir limonlukta büyütmedik seni
Kırağı çalmaz diye acı patlıcanı
Salıverdik sokağa

Rıfat ILGA-

İşlemeli el kol, bunlar
İşledikçe boğaz doyar.
İnsan gözleriyle görür
"Alet işler el övünür"
Derler her söze kanmayın
İşitin de inanmayın
El tutarsa yürür saban
Eldir sabanı da yapan

Tevfik F-

ÇOCUKLAR DUYDUNUZ MU?

SARI TRAMPET ÇALMAYA BAŞLADI!

Artık Cumartesi sabahlarını iple çekeceksiniz. Kanal D'de şenlik başladı! Yalvaç Ural'ın hazırlayıp sunduğu "Sarı Trampet" adlı çocuk programı her Cumartesi sabahı saat 9:00'da sizinle birlikte. Yoksa hala seyretmediniz mi? Arkadaşlarınıza sorun ve neler kaçırdığınızı öğrenin. Yalvaç Ağabeyiniz'le birlikte son derece eğlenceli dakikalar geçireceksiniz. Yalvaç Ural, Işıl Öcal, Rüyam Levent, Süha Öztartar, Tamer Çıray ve Sinan Gürdağcık'ın hazırladığı Sarı Trampet'te bakın neler var:

5 Kasım Cumartesi günü seyredeceğiniz program haberlerle başlayacak. Sonra doğa ve hayvan bölümünde bir sürprizle karşılaşacaksınız; 70'in üstünde sözcük konuşabilen sevimli bir muhabbet kuşu! Çoğunuz daha şimdiden gözlük takıyorsunuz. Sorunlu Aile'de sizin gibi gözlük takan kardeşlerinizi göreceksiniz. Sonra da pek neşeli bir çizgi film seyretmeye hazırlanın. Balarısı Ahmet'le söyleşi ve mızıka konserinin ardından Tembel Tenekeler var. Çevre bölümünü, Bul Kazan yarışması izleyecek.

6 Kasım Pazar sabahı ise güne Yalvaç Ağabeyinizin sorduğu Zıpır Bilmeceler'le başlayacaksınız. Ardından hoş bir masal geliyor:Kirpi ile Kestane. Telekurye belgeseli ve çizgi filmden sonra Feridun Oral'la söyleşi var. Feridun Oral'ın çaydanlık koleksiyonunu seyrederken çok eğleneceksiniz. Çay sever misiniz? O zaman çayın öyküsünü izleyin. Cadı ile dedektifin esprilerinden sonra Şaşkın dedektif'le bu bölüm sona erecek. Üzülmeyin, "Sarı Trampet" haftaya yine sizinle birlikte!

KÜTÜPHANE

Yazan: Naim Tirali Resimleyen: Mustafa Delioğlu

Kitaplara karşı aşırı bir merak duyduğumu o aylarda farketmeye başlamıştım. Okulumuzun da biri Türkçe, öbürü Fransızca kitapların bulunduğu, oldukça zengin iki kütüphanesi vardı. Türkçe kütüphanede birçok yararlı kitapların bulunduğunu, şundan bundan duyuyorduk. Arkadaşlarla birkaç kez, buranın açılması için, edebiyat öğretmenlerimize başvurduk. Fakat öyle ustalıklı düzenlenmiş cevaplar verdiler, lafı o denli uzattılar ki, nedenini iyice anlamadan kütüphanenin açılamayacağına inanmak zorunda kaldık.

Çaresiz Fransızca kitapların bulunduğu kütüphanede çalışmalıydık. Orası ile de Fransız hocaları ilgilenmiyorlar ve içlerinden biri özellikle didiniyor, öğrenciler yararlanabilsinler diye, elinden geleni esirgemiyordu. Hiçbir zorunluluğu da yoktu. Fakat kapalı bir kütüphanenin anlamsızlığını kavramış bulunuyordu. Onca, kitaplar fareler tarafından tahrip edileceğine, kaybolmak, hırpalanmak pahasına da olsa, insanların hizmetine sunulmalıydı. Kısa boylu, sevimli bir adamdı. Tüm işlerinde kurallara göre davranmaya alışmıştı. Başka türlü yapamazdı.

Bu kütüphaneye birkaç kez girip çıkmıştım. Kocaman odanın dört duvarı dolaplarla kaplıydı. İnsan başını şöyle bir kaldırınca, ünlü yazarların, şairlerin fotoğrafları ya da yağlıboya portreleriyle gözgöze geliyordu.

Bir gün kütüphaneye bakan Fransız öğretmene, kitaplara olan düşkünlüğümden, sevgimden söz ettim. Uzun boylu konuştuk. Sonunda kütüphane kolunda çalışanlar arasına katıldım.

Günler geçtikçe öğrencileri ve kitaplarla ilişkilerini daha iyi anlıyor, benim için yeni olan birçok şeyin farkına varıyordum.

Kütüphanede çalışan beş kişiydik. İşler bitince başlardık gevezeliğe. Siyasetten, derslerden ve sevgililerden söz açılır, Geleceğe ilişkin hayaller kurar, havaya suya dair çeneleştirdik. Bu arada biri, kulakları tırmalayan bir sesle, son görülen filmden hatırında kalan şarkıyı söylemeye yeltenir; bir başkası birkaç hafta önce küçük bir romanı birlikte Türkçeye çevirmek için verdiğimiz kararı anımsatırdı.

Hep birden:

"Tamam," derdik "hemen başlayalım."

Ve hiçbir zaman da başlamak kısmet olmazdı. Fakat bu, ortak olarak çevireceğimiz eser hayallerimizi işletmemize engel değildi. Ve tartışırdık: Daha da bile kararlaştırılmamış eserimizin kapak resmini hangi ressama çizdirmeliyiz? Kitap büyük boy mu olmalı, yoksa küçük boy mu?

Boş zamanlarda aşırı derece eski bir pencerenin çerçevelediği gökyüzüne, uzakları seyretmeye bayılırdım. Gökyüzü genellikle masmavi olurdu. Bu insanın içini ferahlatır, yaşama sevincini arttırırdı.

Fransız hoca, bize arada kütüphanecilikten ve görevlerimizi nasıl yapmamız gerektiğinden söz açardı.

Çalışma saatlerinde okurlarımdan çok kütüphaneyi dolduranlarla ilgileniyordum. Çocukların kimisi okuduğunu anlamadıkça sinirden tırnaklarını kemirir, kimisi de dolap kapaklarının açılıp kapanmasından çıkan sese gıcık olurdu. Genellikle öğrencilerin tümünün, kendilerini sıkı sıkıya verdiklerine inanılamazdı. Çünkü en küçük bir gürültü, çoğunun dikkatini çekmeye yetmekteydi.

Bir gece, başını ellerinin arasına almış, dalgın dalgın dirsek üstündeki kitaba bakan birinin kendini tatlı düşlere kaptırdığını

miştim. Yanındaki öğrenci hiç oralı değildi. Yaklaştım. Boş bir sandalyeye oturdum. Arkadaşının nasıl bir cin peri masalı yaşadığının farkında bile olmayan öğrenci, önünde duran ansiklopediyi kapamış, şuna benzer bir kompozisyon ödevi karalıyordu.

"Okumak göz nuru ile bilgi arasında bir değiş tokuştur. Bir insanın kültürünü, kütüphanesindeki kitapların değeriyle ölçebiliriz. İnsan kendini okumaya verdiği ölçüde kafasını aydınlatır. Geçen yüzyıllar okuyup yazma bilene hayran hayran bakıyorlardı. Gelecek yüzyıllar, okuyup yazma bilmeyenin insanlığından şüphe edecek. Devrimiz, kafasının değirmeninde, harf harf en fazla kitap öğütenin devridir."

İşte olayın ilk kısmı, ben göz altından arkadaşın ödevini okurken olmuş.

Öğretmen beni çağırarak:

"Biraz önce buradan çıkan öğrencinin defterleri arasında, bir felsefe el kitabı bulunduğunu sanıyorum. Ansiklopediler ve başvuru kitapları kütüphane dışına çıkarılamaz. Kural böyle. Çabucak arkasından yetiş ve kitabı geri getir!" diye, acele acele söylendi.

Birden şaşırıvermiştim. Bir şey demeden, üç beş saniye durakladım. Sonra ani bir hareketle dışarıya çıktım.

Koridor, her zamanki gibi karanlıktı. Upuzun ve karanlık. Bende acı ve tatlı anıları karmakarışık olan koridoru, uzaktan ayak sesleri gelen öğrenciye yetişebilmek için, seyirterek geçtim. Tam köşede yanına varınca, hafiften soluyarak durdum.

Karşımdaki, benden bir sınıf aşağıda, şahsen tanıdığım, fakat adını sanını bilmediğim, hakkında hiçbir fikir sahibi bulunmadığım birisiydi. Yıllardır aynı okulda olduğumuz halde, tutup bir kelime konuşmuş bile değildik.

Çocuk umduğumdan daha kibar çıkmıştı. Gayet ciddi ve biraz da merakla:

"Bir şey mi var kardeşim?" diye mırıldandı.

Hayatımda, kendi kendimle bu denli çekişmeli bir an geçirdiğimi hatırlamıyorum. Boğazıma sanki kocaman bir yumruk takılmıştı Ağzımdan tek bir sözcük çıkmıyordu. Kitabı nasıl isteyecektim? Ya hoca yanılmış idiyse? Okulun kütüphanesindeki kitapların, başkalarında da bulunması pek doğaldı. Hem bana karşı bu kadar iyi davranan birinin, kitabı izinsiz dışarı çıkaracağını, ya da yürütebileceğini nasıl düşünebilirdim? Bunu sormak değil, aklımdan geçirmek bile, bana büyük bir ayıp gibi geliyordu. Hatta ona bir şey sezdirmem de hoş kaçmayacaktı. Bir insan kalbini kırmanın, bir cihan yıkmak kadar kötü olduğunu, laf olsun diye söylenmiş sözlereden değildi.

Aptal aptal gülümseyerek.

"Yok bir şey," dedim" "ben de sınıfa gidiyordum da..."

Bir süre birlikte yürüdük. Çocuk sınıfına girdikten sonra geri dönüp, yeniden arka koridorun karanlığına sığındım. Kendi ayak seslerim kafamda uğulduyordu. Teneffüs saatlerinde kalabalıklaşan koridorun, o andaki sessizliğine rağmen, bir türlü durgunlaşamıyordum. Kütüphaneden kitap kaçırdığı sanılan öğrenci, onun ardından beni koşturan hoca, koridor başımın içinde, hiçbir düzene uymadan dönüp duruyorlardı.

Koridor, uzuyor, kısalıyor, kıvrılıyor... Sonra kötü ve ağır bir ayak kokusuyla doluyordu. O zaman, bir pasif denemede, ayaklarını duyup, terlikleriyle en alt koridora inerek, ayaküstü uyuklayan, şarkı mırıldanan, yetersiz ışıkta gazete okumaya çalışan öğrencileri hatırlıyordum.

Kütüphanenin kapısına gelince, içeri girip girmemek kararını bir türlü veremedim. Hocayı elbette cevapsız bırakmamak gerekiyordu. Her şeyi olduğu gibi anlatsam, belki de beni fazla duyarlı bulacaktı. Ya da içtenliğime inanmayarak, hakkımda kötü şeyler düşünecekti. Karar verince, içeriye girerek Fransız öğretmene yanılmış olduğunu söyledim.

O gece mütalaanın sonuna dek kütüphanede oturmak görevim gereğiydi. Dayanarak, zil çalıncaya kadar bekledim. Ondan sonra da, bir daha kütüphaneye uğramadım.

DEV BİR OKYANUS AMERİKA'YLA AVRUPA'YI AYIRIR. 30'LU YILLARDA DEV TRANSATLANTİKLER İKİ KITAYI BAĞLAMAKTADIR. BU YÜZEN SARAYLAR BİNLERCE, AVRUPALI GÖÇMENİ YENİ BİR DÜNYADA YENİ BİR YAŞAMA BAŞLAMALARI İÇİN TAŞIMAKTADIR...

BU TOPRAKLARDA YAŞAYAN ÇOK ŞANSLI İNSANLAR VAR!

NORMANDİYA

AMERİKA... ORADAKİ BÜTÜN İNSANLAR ÇOK ZENGİN OLMALI!

NEDEN SEN DE GİTMİYORSUN?

ÜFFF... EŞİM EVDEN ÇIKMAYI SEVMİYOR!... ÜSTELİK BEN İNGİLİZCE DE BİLMİYORUM...

AH... DOĞRU YA...

DAHA ÖNCE GİTMİŞ OLSAYDIM ŞİMDİ ÇOKTAN NEW YORK'TA KOMİSER OLMUŞTUM!

YA DA GANGSTER!

İKİ DURUMDA DA ZENGİN OLMUŞTUM...

VE BUZ GİBİ GECELERDE SOKAKLARI ARŞINLAMAK ZORUNDA KALMAZDIM.

SÖYLENME... SOĞUĞA KARŞI ÇARE VAR!

SANA BİR ŞEY HATIRLATIYOR MU?
KONYAKI... GÖREV BAŞINDA İÇKİ İÇMENİN YASAK OLDUĞUNU BİLMİYOR MUSUN?
EĞER DÖNMEK İSTİYORSAN BU SENİN BİLECEĞİN İŞ!
HEY! BAKSANA BANA BİR DAKİKA!
AMA... ORADA NELER OLUYOR?
DUR! SENİ KÜÇÜK APTAL!
ONU KAÇIRMAMAMIZ GEREKİYOR!
ÇABUK OL!
BU HANGARDA ONLARI BULMAK KOLAY OLACAK!
BU SENİN HATANI EĞER KAPIYI ZAMANINDA KAPASAYDIN BURAYA GELEMEYECEKTİ...
NE DEMEK İSTİYORSUN?
HEY! NE YAPIYORSUNUZ ORADA?
İYİ Kİ GELDİNİZ POLİS BEY, BİZİM DE YARDIMA İHTİYACIMIZ VARDI
?
BİZ YETİŞTİRME YURDUNDANIZ... BİZİM UFAKLIKLARDAN BİRİ KAÇTI DA...
2

BİR KAÇAK DEMEK... BU AYAK TAKIMINA FAZLA İYİ DAVRANIYORSUNUZ...
BU İŞ BİZİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİ BUNUN İÇİN BANA YARDIM ETMENİZ GEREKİYOR!
BUNLAR GERÇEK KÜÇÜK HAYDUTLARDIR!
BİZ ONU YAKALARIZ!
NİNO?... NEREYE KAÇTIN KÜÇÜK APTAL? BURAYA GEL!
APTAL!
BURADA SAKLANABİLECEĞİ PEK ÇOK YER VAR!
BU KARANLIKTA BÜTÜN SANDIKLARI ARAMAYA NİYETİM YOK!
HANGARIN KAPISINI KAPATALIM. İŞÇİLER SABAH GELDİKLERİNDE ÇOCUĞU YAKALARLAR..
ONU YAKALAR YAKALAMAZ YETİŞTİRME YURDUNA YOLLARIZ. TAMAM MI?
TAMAM.
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ... BU İŞ AYDA ÜÇ KERE BAŞIMIZA GELİR
SİZ MERAK ETMEYİN...
GÜMBÜRR!
KAÇIYOR! YAKALAYIN!
İŞTE! BİR SANDIĞI DEVİRMİŞ...
KAHRETSİN! ARKADAN KAÇIYOR

YOK OLDU! BU FARE KİMBİLİR HANGİ DELİĞE GİRDİ!
YAN YOLLARA BAKALIM! ÇABUK ARABAYA!... BELKİ ONU YAKALAYABİLİRİZ...
SAĞOLUN!
İŞTE GENÇLİĞİMİZE OLANLAR.... AH KEŞKE ŞU ALMANYA'DAKİ HİTLER GİBİ GERÇEK BİR ŞEFİMİZ OLSA...
BUNU DURUMUMUZLA KARŞILAŞTIRMANIN ANLAMI YOK...BU KÜÇÜK ÇOCUKLARA SAHİP ÇIKMAMIZ GEREK
AMAN TANRIM! ŞURAYA BAK!
SÖYLEME.. RUSLAR NE YAPACAKLARINI İYİ BİLİYORLAR!
SANA GÖREVDE İÇKİ İÇMENİN YASAK OLDUĞUNU HATIRLATIRIM!
AMA AĞZIMI AÇARKEN GÖZLERİMİ KAPATIYORUM!
HIK!
İYİ BİR TAVSİYE MARCEL! HIKI DİKKAT ET DE DÜŞME!
YÜRÜYÜN ÜLKENİN EVLATLARI....
?
PLOUF!

TÜRKÇEMİ ÖĞRENİYORUM

ÇUKUROVA

Toros eteklerinden bakınca ovaya, bir deniz görürsün; mavi. Dalgalanır gibi olur. Ak bulutlar salınır yücesinde. Bir yanı Islahiye, Pazarcık Ovası, bir yanı Dörtyol, İskenderun, bir yanı Pozantı, Kadirli, Kozan, bir yanı da Silifke'nin dağları, İçel'in yaylası... Bu ovaya yeşil bir halı sermişler. Bu ovayı yol yol işlemişler. İşte bu ova, Çukurova'dır. Ne derler: Çok eskiden bir adam elindeki değneğini toprağa sokunca, değnek yeşerivermiş, dallanmış. Çukurova toprağı, dünyanın en bereketli topraklarından biridir. Sonra Seyhan, Ceyhan, Berdan, Göksu, Sumbas Çayı, Kazan Çayı, daha bir sürü irili ufaklı su. Bu sular yıl on iki ay bozbulanık akarlar. Bereket taşırlar.

YAŞAR KEMAL

A. Okuduğunuzu anladınız mı?

Doğru cevabın altına ————(çizgi) işareti koyunuz. (İlk cümle, örnek olarak siyah dizilmiştir. Siz çizgi koyun.)

1. Toros eteklerinden bakılınca hangi deniz görünür?
(Marmara), (Ege), (**Akdeniz**)

2. Çukurova'nın bir yanında yer alan yaylanın adı nedir?
(Erzurum), (Kars), (İçel)

3. Çukurova toprağı nasıldır?
(kıraç), (kayalık), (bereketli)

4. Şu sulardan hangisi Çukurova'da bulunur?
(Ceyhan), (Yeşilırmak), (İncesu)

B. Düşünüyoruz - yazıyoruz

Konuşmada olsun, yazmada olsun bazen bir şeyi olduğundan fazla büyüterek anlatırız. Örneğin, çok yorulduğumuz zaman "aman öldüm" deriz; yahut çok üşüdüğümüz zaman "dondum" deriz. Böyle anlatışlara abartma denir. Okuduğumuz yazıda da böyle bir abartma vardır. O kısmı aşağıdaki boş yere yazınız ve neden abartma olduğunu söyleyiniz.

.....

.....

C. Şunları yapınız

Canlı veya cansız bütün varlıkları adlandıran sözcüklere **ad** diyoruz. Bunlardan belli ber şeyi veya kimseyi adlandıranlar **özel ad**, belli bir şeyin değil de bütün cinsin ortak adı olanlara ise **ortak ad** (cins isim) denir. Örneğin, "ova" ortak addır; çünkü düz ve geniş arazi parçalarını adlandırır. Fakat Çukurova özel bir addır; ovalar içinde belli bir ova[illegible] zel adların baş harfleri büyük yazılır. Sonlarına ge[illegible] " ' " (kesme) işareti ile ayrılır.

1. Okuduğunuz yazıda hangi özel adlar geçiyor? B[illegible] ğıdaki gruplardan hangisine giriyorsa adını onun [illegible] nız. (İlki, örnek olarak yapılmıştır.)

Şehir	Akarsu	Ova	Dağ
———	———	——	——
.....	.....	....	Toros
.....	.....	....	.....
.. ....	.....	....	.....
.....	.....	....	.....

2. **Ülke, kıta, deniz** gibi sözcükler ortak adlar yani cin[illegible] dır. Bu tür adlardan özel olanları biliyor musunuz? Ha[illegible] den dört tane yazınız.

Ülke	Kıta	Deniz
———	———	———
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

3. Konuşurken ve yazı[illegible] gerçekten olmuş olan[illegible] ispatlanan şeyleri ya c[illegible] kım düşünceleri ar[illegible] lattıklarımız ispatl[illegible] bunlara "**gerçek**" de[illegible] patlanamaz da yo[illegible] görüşümüzü belir[illegible] denir. Örneğin, okud[illegible] yazıya bakalım: S[illegible] Çukurova'dan geçe[illegible] le bir gerçeği a[illegible] han'ın Çukurova [illegible] gidip görülebilir [illegible] larla, coğrafya ki[illegible] doğrulanır. Ama [illegible] toprağı dünyan[illegible] toprağıdır" cü[illegible] kanısını gösterir; [illegible] namaz. Aşağıdaki cümleleri dikkatle oku[illegible] gerçek olanların başına "G", kanı olanlarınkine [illegible] lerini koyunuz. (İlk cümle, örnek olarak işare[illegible]

G 1. Nüfusu en kalabalık şehrimiz İstanbul'du[illegible]
2. Kırmızı boya ile mavi karıştırılırsa, mor e[illegible]
3. Fındıklı dondurma, çikolatalı dondurm[illegible]
4. En güzel renk yeşildir.
5. Türkiye'nin en yüksek dağı Ağrı Dağı [illegible]
6. Deniz suyu tuzlu ve acıdır.

7. Uykuyu çok seven kimseler tembel kimselerdir.
8. Başarılı kimseler çok zeki ve kurnazdırlar.

4 **Yücesinde** ve **görürsün** sözcüklerini söyleyiniz. Bu sözcüklerdeki **e i ö ü** seslerini çıkarırken dilimiz hafifçe ileri sürülür. Böyle dilimizi ileri sürerek çıkardığımız ünlülere ince ünlüler denir:

e i ö ü

Şu cümledeki ince ünlüleri gösteriniz:

Bir **deniz görürsün.**

5 Önce aşağıdaki sözcükleri gözden geçiriniz:

a) Körfez b) Durgun
c) Dalgalı e) Dalga kıran
d) Mendirek f) Fener
e) Çalkantılı g) Gemi

Sonra şu cümleyi tamamlayınız:

Bu sözcüklerin tümü .... gibidir.

6 Sözcüklerin bir görevi nasıl varlıkları adlandırmaksa bir görevi de adlandırılan varlıkları nitelendirmektir. "Ak bulutlar" "bereketli topraklar" sözcüklerinde **ak** ve **bereketli** sözcükleri bu görevle kullanılmıştır. Böyle varlıkların durumlarını, nasıl ve nice olduklarını bildiren sözcüklere sıfat diyoruz. Aşağıdaki cümlelere bakınız.

Bu cümlelerde nitelendirme göreviyle kullanılan sözcükleri işaretleyiniz:

a) Uzun,ak, kirlenmiş sakalı göğsüne düşmüştü.
b) Boz toprağı soğuk bir ye. yalayacak.
c) İriyarı, beli bükülmüş sivri çeneli, uzun yüzlü,...kara gözlü bir kadındı Meryemce.
d) Güzel, kınalı saçlarını okşamalı
e) Hasan, nakışlı, pullu ipek kesesinden bir ellilik çıkardı.

7 Cümle içersinde eş görevli sözcükleri birbirinden ayırmak için virgül (,) kullanırız: Evler, ağaçlar, dağlar artık görünmüyordu. Çocuklar bahçede koşuyor, oynuyor, bağırıyor, birbirlerini kovalıyorlardı.

Bu örneklere göre siz de virgülün arka arkaya kullanıldığı iki cümle bulunuz; sonra aşağıdaki boş yere yazınız:

.....
.....

8. Varlıkları birbirinden adlarıyla ayırırız. Sözgelimi kuş deyince yumurtlayan, vücudu tüylerle örtülü, uçucu hayvanlar gelir aklımıza. Kuş bu hayvanların ortak adıdır. Ne ki "ağaçlarda çeşit çeşit kuşlar vardı" gibi bir cümlede anlatılan tam olarak gözümüzün önünde canlanmaz. Ağaçlar ve kuşlar kendi adlarıyla söylenmemiştir. Bunun için anlatımda başarının ana koşullarından biri de varlıkları adlandırarak söylemektir. Yandaki parçayı bu yönden okuyup bitimindeki soruları yanıtlayınız:

KUŞLAR VE ÇOCUKLAR

Her yıl ekimden kasım sonuna kadar kuşların akını başlar Florya'ya. Bu gelen kuşlar küçücük kuşlardır. İskete, ispinoz, florya, saka...daha da başka, türlü türlü küçük kuşlar. Kadim zamanlardan bu yana küçük kuşların uğrak yeridir Florya düzlüğü. Belki de Florya adını bu düzlü florya kuşlarından almıştır. Çoğu öyle söylüyor. Çocuklar burada kadim zamanlardan beri ağlar, ökseler, faklar, türlü türlü tuzaklar kurarak kuşları yakalarlar. Bizim buralarda zengin olsun, fıkara olsun kendisi kuş yakalama merakına kaptırmamış hiçbir çocuk yoktur.

Çocuklar ta sabahın köründe saat üçte, dörtte sıcak yataklarından kalkıp gelirler. Florya düzlüğüne ağlarını kurarlar. Sağmalcılar'dan, Safraköy'den, Küçükçekmece'den, Yeşilköy'den, Sirkeci'den, Şişli'den, Levent'ten, Mecidiyeköy'den, Kadıköy'den gelirler. Beykoz'dan, Kartal'dan, Rumelikavağı'ndan gelmiş çocuklarla da karşılaştım Florya'da.

YAŞAR KEMAL

1. Birinci paragrafta hangi adlar sayılıp dökülüyor? Bu tür adlara ne diyoruz? Bunların sıralanması anlatıma ne katıyor?

2. İkinci paragrafta da özel adlar sayılıyor. Bunların sayılış nedeni nedir? Anlatıma ne gibi bir katkı sağlıyor?

1 Her satırda bir harf değiştirerek aşağıdaki satıra ulaşın.

Örneğin:
BALON
SALON
SALOZ
SAROZ
SİROZ

S	A	L	I
C	U	M	A

2 Her satırda bir harf değiştirerek aşağıdaki satıra ulaşın.

B	A	L	I	
Ç	A	N	A	

3 Madenci amca kızılderililerin oklarından kaçıp, madene nasıl gidecek? Yolu gösterir misiniz?

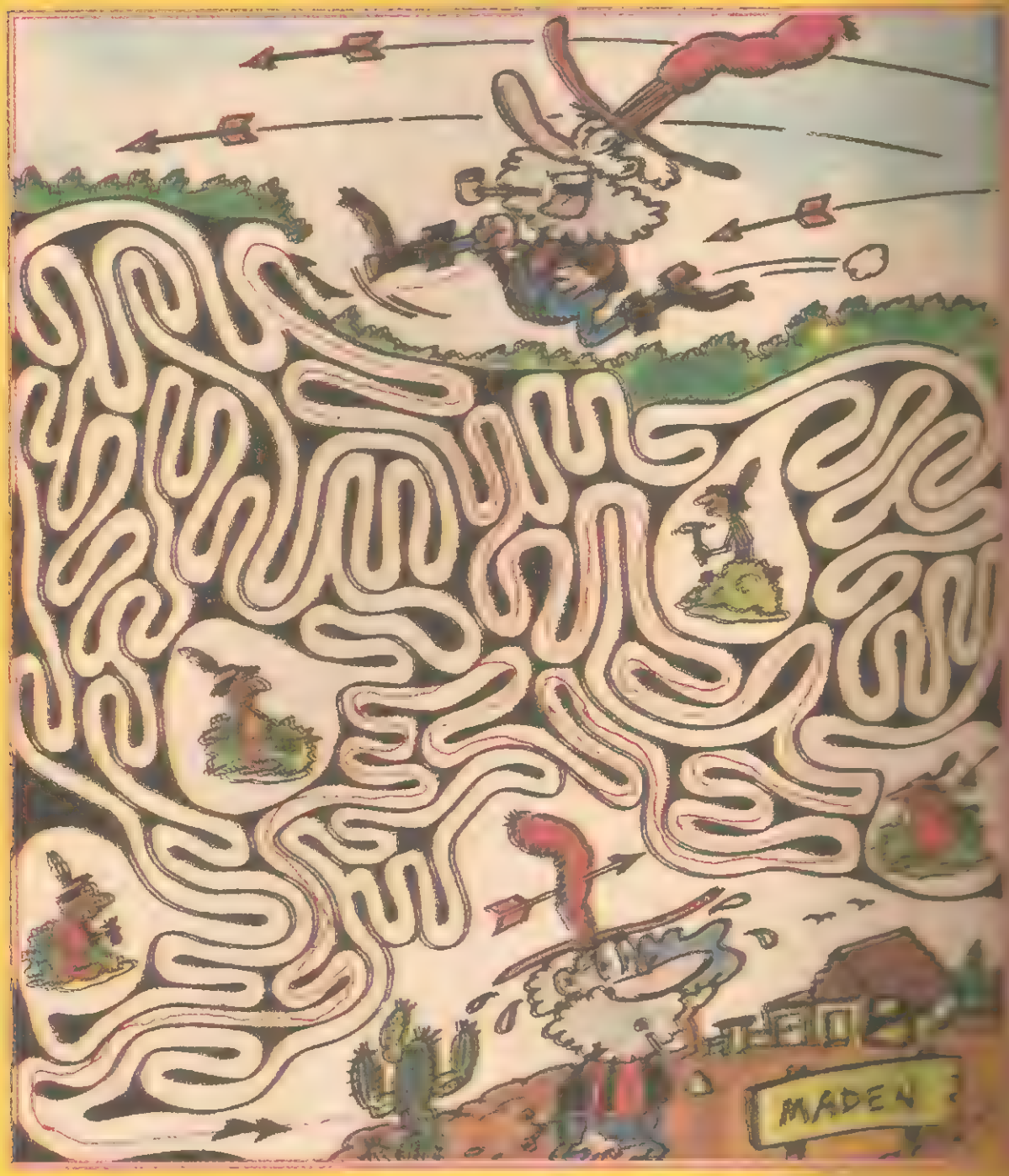

4 Resimdeki adamların bacakları birbirleriyle karışmış. Hangi bacak kime ait? Bulabilir misiniz?

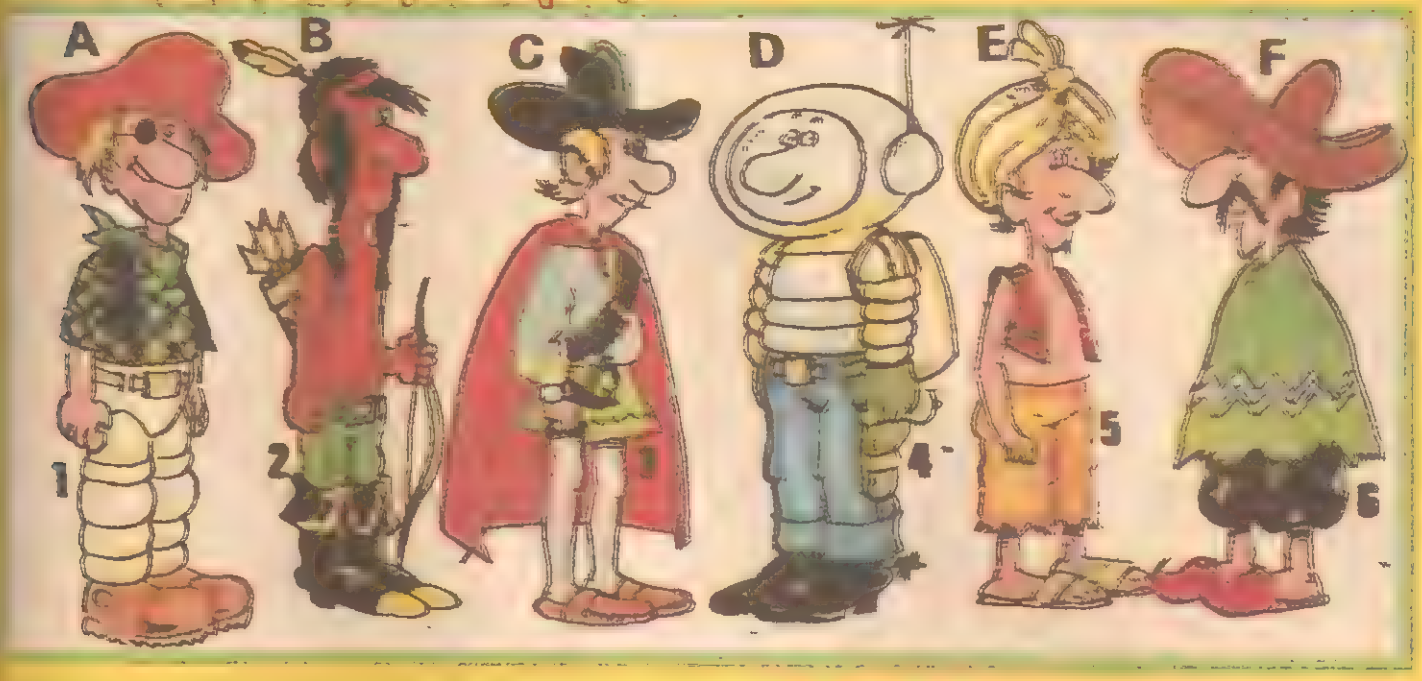

5 Yukarıdaki resimlerden hangisi resme aittir?

6 Yumurtanın kırık parçasını bulabilir misiniz?

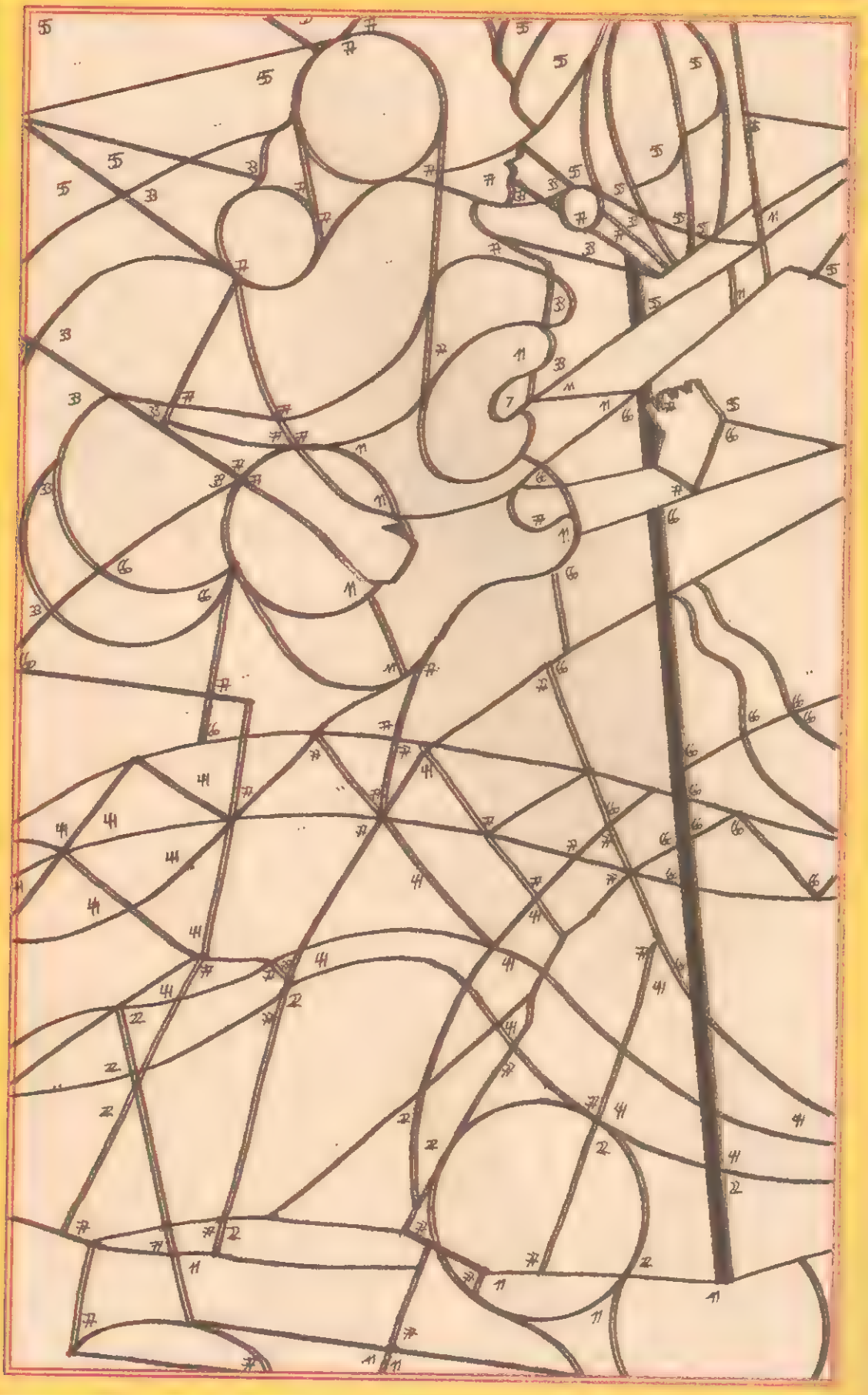

7

Numaralı yerleri boyayın. Çıkan resmi çok beğeneceksiniz.

1 = kırmızı,
2 = turuncu,
3 = mavi,
4 = sarı,
5 = mor,
6 = yeşil,
7 = siyah

YANITLAR

1. Salı–Sarı–Sara–Kara–Kura–Kuma–Cuma
2. Balık–Batık–Yatık. Yanık. Yanak. Çanak
3. [illegible]

8 Rakamları sırasıyla birleştirin bakalım ne çıkacak?

9 Rakamları sırasıyla birleştirin bakalım ne çıkacak?

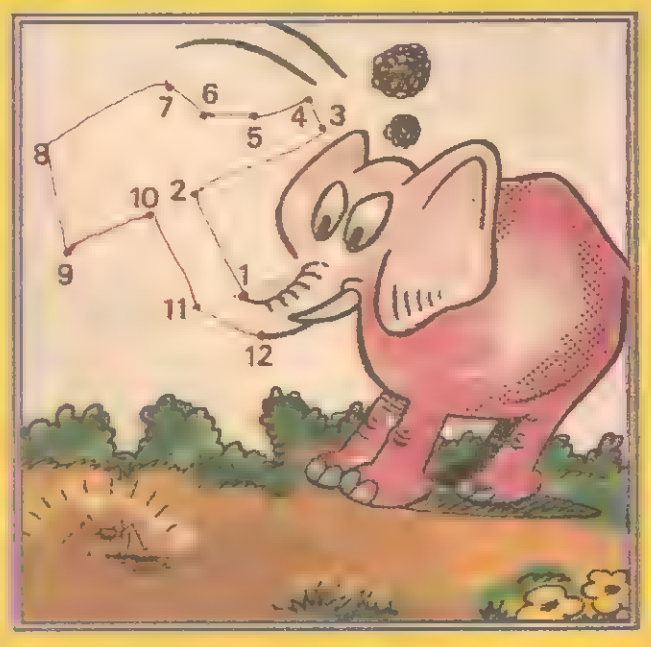

KOYU KAHVE

KOYU RENKLİ BİR AĞAÇ 2. SONBAHARIN BAŞKA BİR ADI...TEKRAR BİR TAŞIT ARACI...BİR İŞİN YAPILMASI İÇİN TANINAN SÜRE 4.İRMİKTEN YAPILAN BİR TATLI 5.YUMUŞAK BİR YÜN ÇEŞİDİ EVİN BİR BÖLÜMÜ...BİTKİLERDEKİ HOŞ KOKU 7.ARAP YARIMADASI'NDA BİR ÜLKE 8.TÜRKİYE CUMHURİYETİ'Nİ SİMGELEYEN HARFLER... SATRANÇTA BİR TAŞ 9.KIBRIS'TA BİR KENT 10.ÜÇÜNCÜ TEKİL ŞAHIS...SODYUMUN SİMGESİ...AYAKLARA TAKILAN BİR KAYMA ARACI.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

ÇOK KOLLU BİR DENİZ HAYVANI 2.HAVA BASINCI ÖLÇÜSÜ BİRİMİ...TÜRK LİRASI'NI SİMGELEYEN HARFLER 3.KUZEYİMİZDE KOMŞU BİR ÜLKE 4.ITIRLI BİR BİTKİ...MISIR'DA BİR TANRI BİR SAYI...TRAMVAYI SÜREN KİMSE 6.DOĞU ANADOLU'DA BİR İLİMİZ... BİR YARIŞIN EVRELERİNDEN BİRİ 7.İTFAİYECİLERİN BAŞ DÜŞMANI...ANKARA'NIN ORTASINDAKİ HECE 8.SALAK...BİR HAYVAN 9.BİR SORU...MÜREKKEP KURUTMAKTA KULLANILAN KUM BİR NOTA...BİR MEYVE...EVCİL BİR GEYİK TÜRÜ.

GEÇEN HAFTANIN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	İ	S	T	A	V	R	İ	T	■	F
2	S	E	R	T	■	■	■	L	A	L
3	K	L	A	V	S	E	N	■	D	O
4	E	■	K	■	T	■	■	Ç	A	R
5	N	E	Y	Z	E	N	■	A	L	A
6	D	■	A	A	R	E	■	Y	E	N
7	E	N	■	M	İ	R	O	■	■	S
8	R	■	A	B	L	U	K	A	■	A
9	U	L	V	İ	■	D	A	■	İ	■
10	N	A	■	A	B	A	N	T	■	O

BULMACA

(Çözümü haftaya)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	B	A	N	O		■	■	■	R
2	H	A	Z	A	N	■	Y	İ	N	E
3	T	R	E	N	■	U	A	D	E	■
4	A	■	R	E	U	A	N	İ	■	N
5	P	■	B	■	A	N	G	O	R	A
6	O	J	E	■	T	■	İ	T	İ	R
7	T	■	Y	E	M	E	N	■	H	■
8	■	T	C	■	A	T	■	■	■	R
9	■	L	A	R	N	A	K	A	■	E
10	O	■	N	A	■	P	A	T	E	N

SEPET ARABA

Yazan: François Chadebec Çizen: Gilles Marie Ba[illegible]

Roman/1

Üç Kafadar...

Yılbaşı birkaç gün sonraydı. Durmaksızın yağan yağmur ve gri, puslu bir hava vardı. Yaşlı bir adam bomboş otoparkı ağır adımlarla geçti. Buraları çok iyi bilirdi. Yıllardan beri yılbaşı yaklaştığında süpermarketin çıkışında 'Noel Baba' kılığında çocukları eğlendirirdi. Çocuklar da bu yaşlı adamı çok sever ve ona 'Nono Baba' derlerdi. Aslında onun hakkında fazla bir şey bilen de yoktu. Ne nereden geldiği, ne de kim olduğu biliniyordu. Bankta oturan üç çocuk ona seslendi.

- Nono Baba!

Yaşlı adamın yüzünde kocaman bir tebessüm belirdi. Onları tanıyordu. Bruno, Kerim ve Jojo. Haftasonları bahçe düzenlemeleri yapar, çitleri boyayıp tamir ederlerdi.

Mahallede onlara her işten anlayan [illegible] lar olarak bakılırdı. Ellerinde çoğu za[illegible] kalem ya da defter yerine bir torna[illegible] bir çekiç görmek mümkündü. Yaşlı adam onlara [illegible] kılmaktan ken[illegible] lamadı.

- Hey, ne yap[illegible] nuz bakalım [illegible] ler. Bugün ya[illegible] cak işiniz yok [illegible] ba.

Kerim cevap ver[illegible]

- Evet, yapacak [illegible] miz yok. Can[illegible] da sıkılıyor.

- İşleriniz bit[illegible] man ne yapacağ[illegible] zı bilemiyor [illegible] nuz?

Ve eliyle [illegible] kın öb[illegible] cunda [illegible] tulmuş bir a[illegible] arabasını göste[illegible] Eşya taşımak ve [illegible] zenlemek ko[illegible] da deneyim[illegible] Kerim bir kaş[illegible] dip araba[illegible] Hayli eski o[illegible] badan sürek[illegible] tılar geliyor[illegible]

Araba daha fazla gidemedi. Çok yaşlıydı. Üstelik dışarıda unutulmuş, kar, yağmur ve rüzgâr onu hayli yıpratmıştı. Şimdi sadece parkın bir köşesinde unutulmuş bozuk bir arabadan başka bir şey değildi.

Jojo Kerim'e sordu:

- Bu eski aletle ne yapmayı düşünüyorsun?

- Eski mi? Yoo yanılıyorsun! Hiç de öyle değil. Bu sadece yeni bir alışveriş arabası modeli.

Bruno, Jojo ve Kerim kahkalarla gülmeye başladılar. Kerim ise bu yaşlı arabadan ayrılmaya hiç niyetli değildi. Belki dört tekerleği pek sağlam değildi, demirleri paslanmıştı. Ama ne farkederdi? Önce Bruno arabaya atladı.

Çıkan ses pek hoşlarına gitmemişti ama yine de Kerim bütün gücüyle onu itmeye başladı.

- Hadi ama sıra bende diye bağırdı Jojo, beklemekten sıkılmıştı. Bütün öğleden sonra işte böyle çılgınca bir koşturma içinde geçti. Sırayla hepsi arabaya biniyordu. Saatin ilerlediğini farkeden Kerim arkadaşlarına:

-Arabayı bodruma saklayalım, sonra da gidip bitirmemiz gereken işleri yapalım, dedi.

Onunla aynı fikirdeki Jojo yüksek sesle bağırdı:

-Arkadaşlar bu araba bütün mahallenin en iyi arabası olacak!

Bruno da heyecanlanmıştı:

-Diğerleri, buna yetişebilmek için kimbilir neler yapacaklar.

Yaşlı Nono üç çocuğu orada bırakıp karanlıkta gülümseyen bakışlarla kayboldu.

SÜRECEK

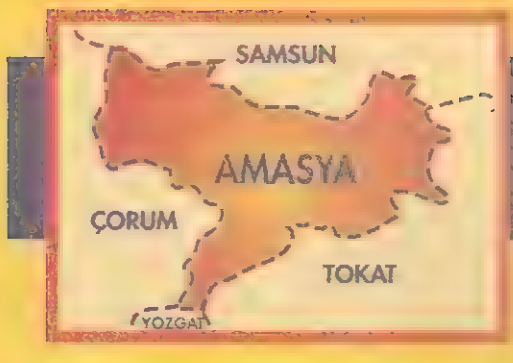

İL İL TÜRKİYE

AMASYA

Amasya ili, Orta Karadeniz bölgesinin iç kesimlerinde yer alır. Türkiye'nin en küçük 12 ilinden biridir. Yüzey şekillerinin genel görünümünde dağlar ve dağları derin bir şekilde yaran vadiler dikkati çeker. Kent bir boğazın içine yerleşmiştir.

[illegible]

Amasya genel olarak Karadeniz ikliminin etkisi altında olmakla birlikte denize uzak olduğu için karasal iklim özelliklerine de açıktır. Karadeniz kıyılarının ılık kışları yerini soğuk kışlara, çok sıcak olmayan yaz mevsimi sıcak yazlara bırakır. Yıllık ortalama sıcaklık 13.9 derecedir.

BİTKİ ÖRTÜSÜ

Amasya ilinin %32'si ormanlarla kaplıdır. İlin kuzeyinde dağların kuzey yamaçları ormanlarla kaplıdır. Güneydeki bitki örtüsü kuzeydeki gibi yoğun değildir. Amasya ormanlarında en çok meşe, sarıçam, karaçam, kayın ve aşağı seviyelerde ilkbaharda yeşerip yaza doğru sararak kuruyan bozkırlar alır.

[illegible]

Yeşilırmak'ın bir kesimi Amasya ili sınırları içinde kalır. Ayrıca Yeşilırmak iki önemli kolunu il sınırları içinde alır (Çekerek ve Tersakan çayları). Kent içinde Yeşilırmak nehrinin çığrı düzenlenmiş olup kentin iki yakası köprülerle birbirine bağlanmıştır. Fakat düzensiz akışıyla taşkınlara neden olmakta ve bu da tarım alanlarında zarara yol açmaktadır.

[illegible]N GELİYO[illegible]

Helenistik dönemden kalan belgelerde kentin adı Amasia biçimindedir. Amasyalı tarihçi Strabon da (MÖ 60-MS 19) kenti bu adla anar. Avrupalı tarihçilerden Maspero ve Morgan Hitit Konfederasyonu'nu oluşturan on üç devletten birinin de Amasia olduğunu yaza[illegible] dın savaşçılığıyla ünlü Amazo[illegible] geldiği sürülür. Başka bir ida[illegible] MÖ 2000 yıllarında Kral Amas[illegible] kurmuş ve adını vermiştir.

[illegible]

Amasya Hitit uygarlığın[illegible] yük merkezlerinden biri[illegible] lerden sonra Frigyalılar [illegible] ler, Lidyalılar, Persler, Make[illegible] lar, Bizans İmparatorluğ[illegible] rapların egemenliği altına [illegible] tir. 8. yüzyılda gelen Tür[illegible] sonra Selçuklu egemenl[illegible] muştur. Çeşitli halkların, [illegible] rin ve dinlerin bir arada [illegible] ğu Amasya ili, daha son[illegible] manlıların elinde Cumhur[illegible] nemine kadar gelmiştir.

Amasya, denince herkesin [illegible] nefis, kırmızı elmaları ge[illegible] masya'nın geleneksel yöre [illegible] mekleri daha çok kırsal kes[illegible] de yapılır. Amasya çöreğ[illegible] keşkeş, bakla dolması, de[illegible] sudası bunların başlıcalar[illegible]

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü	: 5.520 km²		Çayı, Çekerek Irmağ
Nüfusu	: 357.191		Kelkit Irmağı
Başlıca dağlar	: Akdağ	İlçeleri	: Merzifon, Suluova,
Başlıca akarsular	: Yeşilırmak, Terkasan		Gümüşhacıköy, Taşova

SİZİN SAYFANIZ

Gökçen Kara
Akköy İlköğretim Okulu
Yenihisar/Aydın

ÇİÇEKLER

Ne güzeldir çiçekler;
Kırmızısı sarısı
Gülü papatyası
Herbiri doğa harikası
Ne güzeldir çiçekler.

Güzel kokularıyla
Böceği kuşu çekerler
Kimi zaman bir balkonda
Kimi zaman bir pencere kenarında
Hep onlar görünürler.

Meryem Özkurnaz
Minareliköy Lefkoşa/Kıbrıs

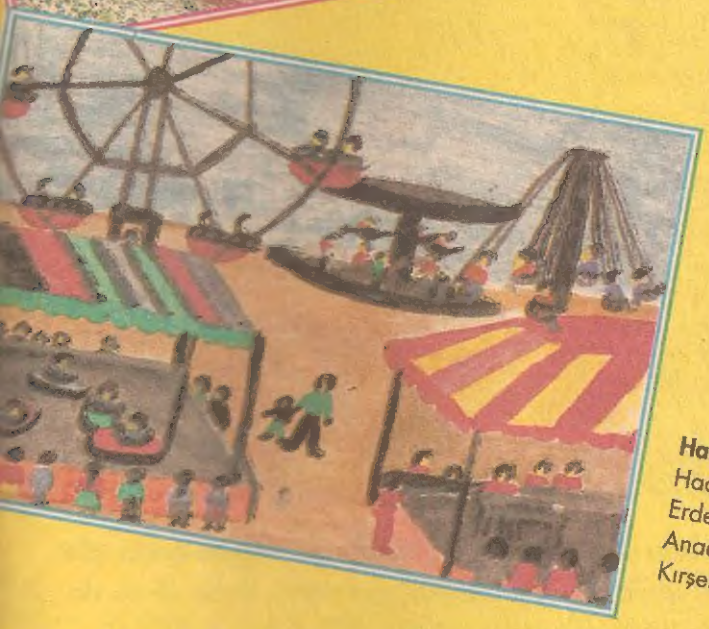

Hakan Ilgar
Hacı Fatma Erdemir Anadolu Lisesi
Kırşehir

Ertan Yaşa
Gültepe Mah. Bağlar Cad. Çapraz Sok. No: 26/3 Sefaköy/İstanbul

KİTAPLARIM VE BEN

Bana bilgiler veren,
Benim sevgili kitaplarım.
Bana herşeyi öğreten,
Benim sevgili kitaplarım.

Boş zamanlarımda benim,
En iyi arkadaşlarım.
Hiç durmaz okurum,
Benim renkli kitaplarım.

Doğru yolu gösterir bana,
Benim sevgili kitaplarım.

Işıl Işık
Malaş Mev. No:25
Urla/İzmir

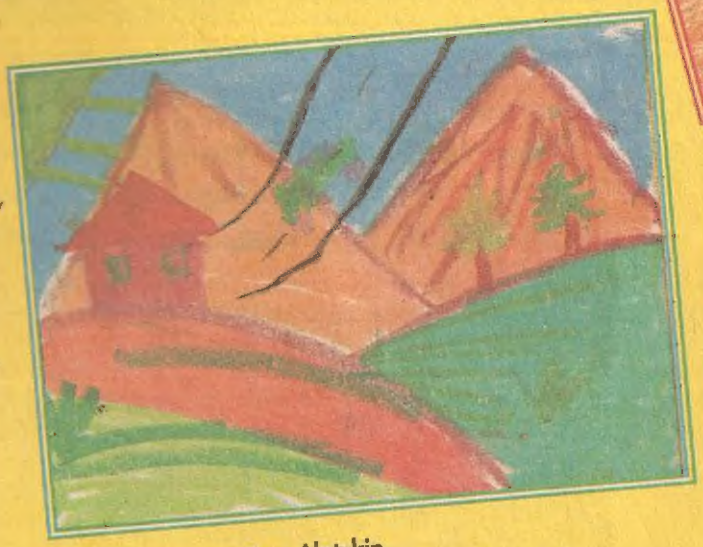

Cem Alptekin
Kültür Koleji, Bakırköy/İstanbul

DİKKAT!

Ürünlerinizi gönderirken; ad, soyad ve açık adreslerinizi yazmayı unutmayını! Okur sayfasında ürünleri yer alan okurlarımızdan adresleri belli olmayanlar, lütfen telefonla adreslerini bildirsinler.

ŞİİRLERİNİZİ, ÖYKÜLERİNİZİ, RESİMLERİNİZİ BEKLİYORUZ

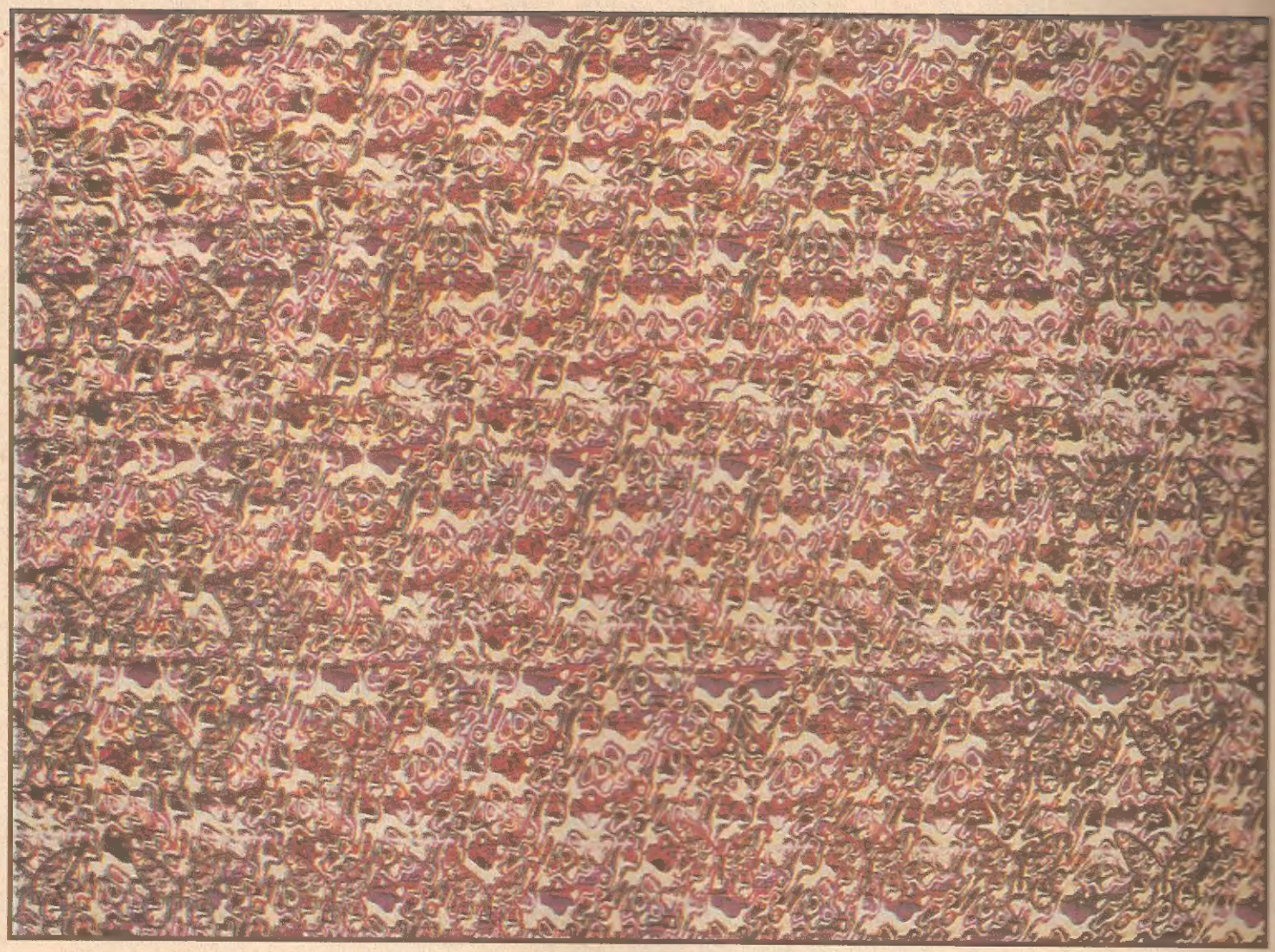

© EPS/Gamma Medya

Sihirli fotoğraf

Bu fotoğrafa çok yakından dikkatle bakın. Lütfen uzak bir yere bakar gibi gözlerinizi bir noktada sabitleyin. Önce baktığınız resmi, daha sonra da fotoğrafın içinde oluşan başka bir resim göreceksiniz. Bize gördüğünü yazıp gönderen ilk 20 okuyucumuza birer kitap gönderiyoruz.

Geçen haftanın çözümü:

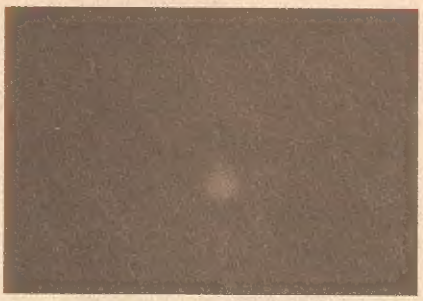

DİKKAT!

Okur sayfasında eserleri yayımlanan okurlarımıza kitap armağan edilecektir.
Resimlerinizi, şiirlerinizi, kısa öykülerinizi bekliyoruz.

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Yayın A.Ş. adına sahibi
AYDIN DOĞAN

Murahhas Üye ve Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni
YALVAÇ URAL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
HİKMET ALTINKAYNAK

Sayfa Düzeni
Gönül ŞAHİN
Yayın Hazırlık
Serpil SÜMER
Neslihan ILGAR
Dalida BALIKÇIOĞLU

MEDYA-D
Genel Müdür: ERGİN ÜNAL
Genel Müdür Yardımcıları:
ERCÜMENT PAL, SELÇUK TUNA, AYHAN TEZCAN
Reklam Koordinatörü:
BERRİN ÖZTOPRAK

Milliyet Yayın A.Ş Doğan Medya Center, Bağcılar–34554 İSTANBUL Tel: 505 61 11 Fax: 505 62 33

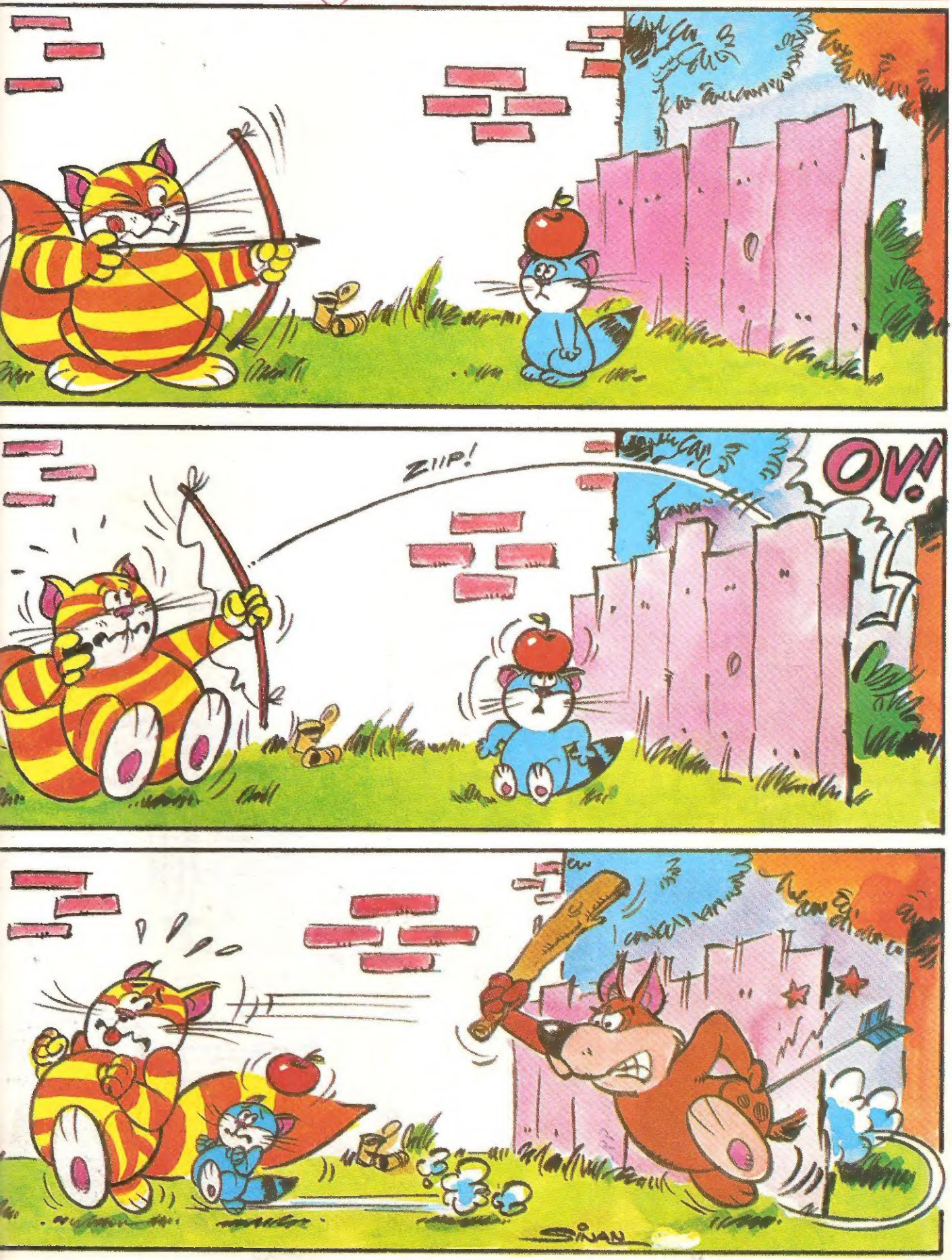
ZIIP!
OV!
SİNAN

Bir ev yapalım çocuklar...

Yeşil çimenler üzerinde...
Kırmızı kiremitlerini masmavi gökyüzünün sardığı...
İçine sevgiler koyalım, yumuşacık!

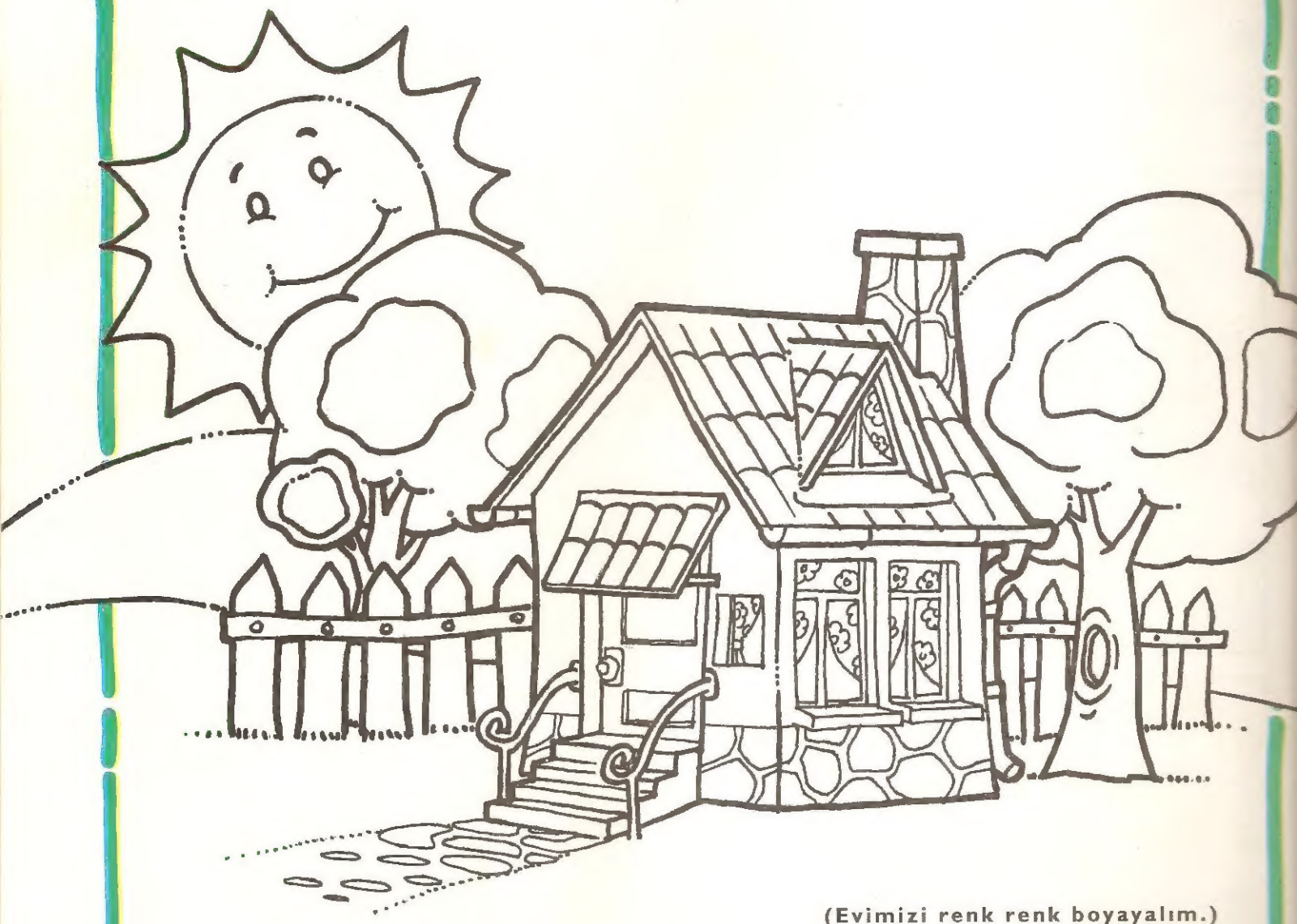

(Evimizi renk renk boyayalım.)

EMLAK BANKASI